

Perry Rhodan - díl 410

Hanns Kniefel : Tajemství Olympu.

Ve Sluneční soustavě, je ode „Dne Laurinů“ čas posunutý o pět minut do budoucnosti a tím pro ostatní vesmír neviditelný a neexistující , píše se konec června roku 3432.

V rámci Sluneční soustavy - nedávno také nazývané „Systém duchů“ - vládne klid. Obchod s planetou Olymp, pomocí časové propustě probíhá podle plánu. Ano, může se říci, že mezihvězdné a mezigalaktické obchody vzkvétají.

Méně růžový je stav galaktických velmocí, náležející k protisluneční koalici. V jejich řadách to vře a v tom se objevuje Accalauries, tajemná bytost z antihmoty.

O hodně horší je však působení Ribalda Corellosa v Galaxii.

Supermutant, jehož doposud ještě nikdo neviděl tváří v tváří a jež bezmezně nenávidí lidstvo . Smrt a chaos je mu v patách.

Bylo by pošetilé nasadit proti mocnému Corellovi, Guckyho , Rase Čubaje a Fellmera Lloyda, poslední tři mutanty, kteří ještě zbyli Solárnímu impériu.

Konec konců teprve nedávno supermutant bez potíží vymazal veškerý život v systému Goratschin.

Ale lidstvo jednou objeví jak na Corellu vyzrát. Právě zde vidí Solární rozvědka dobrou naději na úspěch.

Agent Solárního impéria dostal k dispozici podklady , které mu umožnili přístup na Vědeckou planetu.

Tam má zahájit kroky, které by mohli vést ke zničení existence Corellose ...

Hlavní osoby románu:

Galbraith Deighton - solární maršál a šéf kontrarozvědky.

Anson Argyris - císař planety Olymp .

Major Joaquin ,Manuel Cascal - prospektor a agent solární říše.

Caresca Asayah, Sarto Ryan,

Dyroff Hypern a Dagmar O'Yutang - staří přátelé a spolužáci .

Hepong Cylopher - Velitel planety Newton.

Gerinos de Lapal - Cylopherův kolega a protihráč.

PLANETÁRNÍ HISTORIE

PLANETA: Země (Terra)

detailní, ilustrované a komentované vydání

Svazek 81 - politické mocenské skupiny XXXV. Století.

Doplňuje velké hvězdné říše, Carsalský spolek spolu s Impériem Dabrifa tvoří Středogalaktickou unii, ale je jasně oddělená z jejich zájmové skupiny.

Spolek států Fracowitz, bratrstvo Tarey a Řád Shomona, nacházíme v tomto čase okolo roku 3400 ve společenství tzv. pirátů.

Druhou skupinu známe pod názvem »Vědci«. Tato politická skupina spojuje půl tuctu různorodých politických společenství.

Zajímavou, neohroženou a současně nejvíc soběstačnou skupinou ale jsou tzv. »Prospektoři«, kteří si doposud zachovali svou svobodnou vůli a jsou všichni na výborné vědecké úrovni. Neustále jsou aktivní ve výzkumu Galaxie. Vlastní některé výborné schopnosti, jsou objeviteli a všude vyhledávají zvláštností, které dále zkoumají – zajímají je štěpné materiály stejně jako kožešiny exotických zvířat a je jen málo věcí které kdy unikli jejich pozornosti.

Objevené planety, ať už obsahují nerostné bohatství nebo ráj zvířat žárlivě střeží před cizími očima, a proto je pravda, že domovem Prospektorů je kosmická loď. Proto zůstali Prospektoři nezávislí, nikomu nepodléhající, ale občas i muž narazí na ženu z jiného společenství a někdy i vzplanou city...

Později byla zveřejněna také činnost Joaquina Manuela Cascala, zvaného také »Joak« Cascal.

Po mnoho let bylo jeho jméno neznámé, až se jedné noci objevil na planetě Olymp..

Zpracováno : »Chronologie Solární rozvědky a její kosmické problémy«

1.

Pro něj a padesát dalších žen a mužů začal všechno v noci na 28.června roku 3432, ve dvacet jedna hodin standardního času na planetě Olymp. Počítač tiše cvakal, když překročili laserovou bariéru. Transmitter tiše šuměl. Za gravitačními dveřmi leželi Rhodan a Deighton .

Na Joaka Cascala působilo všechno toto vzrušující, a jeho sebevědomí bylo silné. Loudal se ven do umělého světla, jehož intenzita se skoro vyrovnala dennímu. Nad touto částí planety Olymp zářilo jasné světlo jako ve dne.

»Noc v Trade City ...!« mumlal tiše Joak Cascal. To bylo největší město planety Olymp, a skoro jediné velkoměsto; všechna ostatní města byla shlukem staveb a parků, neatraktivní a malá. Obrovské plochy betonu s rafinovanou povrchovou strukturou se leskla, zářila a blikala od milionu světél, lamp, reflektorů a svítidel.

Milióny živých tvorů ze všech částí Galaxie zalidnili toto vyjímečné město, které se pomalu začalo stávat legendou.

Cascal zůstal stát, »velký program«, řekl. »A dlouhý seznam«. Kde mám začít? « Sklonil hlavu a díval se na špičky svých jemných vysokých bot, které měli barvu hovězí kůže a hodili se k jeho nevšedním kalhotám.

Nad tím nosil slabý pulovr, který pocházel z první akce v Atlan Village - ale to nesměl vědět mimo Cascala nikdo a proto byl výrobní štítek odstraněn. Přiléhavé dlouhé sako s nápadným magneticky zavíraným okrajem, skrylo tlustou peněženku a plochý zářič, který měl Cascal pod ramenem, a který mohl vystřelit omračující nebo i smrtelné výstřely.

»Pane! « zašeptal někdo vedle něho.

Cascal si pozorně prohlížel mladého muže, a jeho troufalý pohled a mrknul.

»Ano? « zabručel Cascal.

»Vy jste tady nový, že?« Cascal poznal toho muže; v Deightonově kanceláři si prohlédl fotografie nepřátelských agentů.

Cascal otálel s odpovědí, pohlédl úkosem na mladíka a pozorně si prohlížel okolojdoucí, kterými byl vestibul transmitterové stanice zalidněn.

Změť kosmických hlasů, hudba, hlášení ve čtyřech hlavních jazycích a zvláštní způsoby živých tvorů - to vše se mísilo před jeho očima k obrazu, na který si musel co nejdříve zvyknout.

»Ne tak docela. Co se děje?«

»Hledáte průvodce, pane?« ptal se chlapce neústupně a uchopil Cascala za paži.

»K čemu by jsem ho měl potřebovat?« ptal se Cascal.

»A dítě jako ty by mělo ležet touto dobou dávno na houpací síti a poslouchat tam ukolébavku.«

»Tam, kam já Vás mohu zavést, se zpívají ukolébavky jiného druhu.«

»Děkuji«, řekl Cascal. »Zastrč si prsty do uší, pak nebudeš zkažený!«

Mladý muž se nechtěl nechat jen tak odbýt, i když Cascal sundal jeho ruku ze své paže jako by to byl velký, odporný hmyz.

»Pane!« řekl naléhavě, ale tiše. »Mohu Vám ukázat herny, ve kterých můžete získat jmění. Čekají na Vás nejkrásnější ženy Galaxie ... a kdybyste hledal něco jiného ...«

»Zmizni. Tamhle naproti jsou dva pánové kteří budou mít jistě zájem. Já jsem starý Prospektor a nemůžeš mi ukázat nic nového.«

Okolo rychle prošli dva zkušené policisté, ukazující přítomnost práva a pořádku.

Vrhli kratičký pozorný pohled na Cascala a na chlapce, pak jejich pohled zklouzl zpět, zdánlivě otráveně, ale Joak znal toto chování: Policisté ho pozorovali a bude-li zapotřebí zasáhnou.

*

Upřeně a mlčky se podíval na mladíka, do jeho světlešedivých a bezbarvě působících očí.

Skoro neslyšně Cascal zašeptal: » Zmizni odtud, chlapče! Já nejsem žádný sedlák z venkova, s kterým si můžeš dělat co chceš!«

Zavřel oči a uchopil se za okraj magnetické vesty. Když oči opět otevřel, byl chlapec pryč.

Cascal vrhl dlouhý pohled na ten ohromný chaos osvětlené haly a pak se pomalu blížil k východu.

Tam čekaly dlouhé řady kluzáků.

»Jste volný ?« zeptal se Cascal, když se zastavil vedle prvního kluzáku.

Řidič otočil horní část těla, vypnul čtecí krystal a odvětil:

»Vypadá to tak není-liž pravda? Jinak bych tady asi nestál?«

Cascal sledoval startovací plochu pro kluzáky, její smělé křivky, světelný dóm. Tuto část přístavního areálu Trade City, »Města obchodů« obklopovaly startovací rampy kluzáků.

»Jste schopný mě dopravit do Lucky Hill ?« zeptal se Cascal sarkasticky.

»Co tam hledáte, Prospektore?« ptal se řidič. Jeho kluzák se vznesl a zařadil se do běžného provozu .

»Mé ztracené mládí«, odpověděl Cascal.

Řidič se soustředil na to aby se správně zařadil do provozu. Cascal se pohodlně opřel a díval se ven.

Blahopřál si ještě teď za to, že potkal Perry Rhodana vedle napůl zničeného SpaceJetu v džungli na Asterasu. Ted' byl tady, na Olympu, a před ním byl další úkol a tato možnost ho fascinovala a byl jako okouzlený.

Solární rozvědce se zase podařilo mistrovské dílo.

Mezitím co se kluzák s Cascalem přibližoval k zábavnímu centru města Trade City, kolovaly již první fámy. Cascal byl nasazen na jednu stopu ; hledal něco určitého. Pro toto pátrání potřeboval loď a pár odborníků, potřeboval přátele, ženy i muže, které poznal v předchozích letech mezi Prospektory .

»Znáte město?« zeptal se pilota kluzáku.

»To bych si také přál, Prospektore«, odpověděl pilot.

»Ale jak můžu znát město s padesáti milióny obyvatel a s množstvím náštěvníků?

»Dopravte mě prosím k hotelu Asayah.«

Pilot se otočil a upřeně se podíval na Joaka Cascala

»Do Asayah?« zeptal se .

»Přesně tam, Macu« potvrdil Cascal přesvědčivě. »Nebo se Vám zdá, že bych klopýtal po kobercích v hale?«

Pilot v rozpacích pokýval hlavou, mlčel a letěl dále, těsně nad startovací

plochou, v prudkém tempu. Potom ho náhle něco napadlo a tak se tiše zeptal, jako spiklenec:

»Provází Vás taková fáma«, načež Cascal pokývnul hlavou a lakonicky odpověděl:

»Prospektor, že ano? Který sem nepatří že.. «

Město bylo postaveno na jih od horského hřebenu, a částečně leželo podél pohoří. Padesát miliónů obyvatel ze všech oblastí Galaxie, jejichž profesí byl obchod, a sice obchod s drahým nebo vzácným zbožím, tudíž se značným ziskem, který si chtěli udržet.

Vojenská moc Trade City, byla kontrolována Ansonem Argyrisem a financována z obecních daní; z velké části byli pokladny planety Olymp plněny z daní z hazardních her. Po pět set let bylo takto město vedeno ku spokojenosti svých padesáti miliónů obyvatel. Bylo nejmladším a současně nejmodernějším městem planety. Gigantické kancelářské mrakodrapy, obrovské zásobovací části, zcela moderní dopravní prostředky všeho druhu a obytné čtvrtě očekávající příliv nových obyvatel. Stavební sloh byl úplný odlišný - ale zásadně účelový. Město činilo dojem vypouklého tělesa. Na okrajích se vypínaly jako mocná bílá zeď nejvyšší stavby, a postupně se výška budov směrem k centru snižovala. Tady se zástavba táhla horskou strání, a město tak vypadalo jako amfiteátr.

Trade City bylo soběstačné v uspokojování všech životních potřeb pro veškeré různorodé obyvatele města. Hotel Asayah byl jednou z mála přízemních staveb centra, a právě tam přistál kluzák. Cascal si mohl vybrat mezi několika dopravními prostředky, ale dal přednost kluzáku, protože si tak mohl pořádně prohlédnout město.

»Znáte toho muže ?« zeptal se pilot a strkal si pruhy žvýkačky mezi zuby.

»Samozřejmě«, řekl Cascal. »Toho zná každý.«

Opět se usmál a díval se při tom ven, kde se táhly široké čelní strany budov, nespočetná světla, malá a velká náměstí a parky, a dělali toto velkoměsto přívětivějším.

Bylo vidět jak nepřetržitě startovali a přistávali kosmické lodi. Noc v Trade City byla bez hvězd; světlo města bránilo v pohledu na ně. Nad celým okrouhlým areálem se svými dvanácti přistávacími plochami.

Kosmický přístav měl sta dvacet kilometrů v průměru a vládl zde nepřetržitý ruch, neustále přistávajících a startovacích vesmírných lodí, bez přestávky přistávali lodi ze všech směrů, ze všech částí Mléčné dráhy, ze všech planetárních soustav, neustále se vykládalo, nakládalo a poté odstartovalo zpět.

Všechn tento provoz řídil obrovský positronický počítač a udržoval tak v systému pořádek.

»Víte vlastně, co stojí pokoj v Asayah, Macu?« ptal se pilot, čtyřicet let starý muž s ošlehanou tváří, ve které zářily modré oči.

Cascal šáhl do náprsní kapsy, vytáhl placatou dlouhou etui a vzal si cigaretu, kterou zapálil masívním zlatým zapalovačem a řekl náruživě:

»Ano. Pod sto Solarů tu stěží něco budou mít «

»Macu. Ale co nadělám? Mám plnou peněženku.«

Kluzák letěl spirálovitým letem pod obrovskou ocelovou deskou až tam kde bylo vysuté přístaviště.

»Ještě jedna otázka - a nepotřebuji ji zodpovědět:

Nejste náhodou ten muž který měl to štěstí a našel bohaté ložisko ?«

Joak Cascal si rozmyslil odpověď. Kdykoliv mu dávali takovéto fádny, nesprávné a drzé otázky , bylo potřeba postupovat s co největší opatrností . Čím méně o něm kdokoliv věděl, tím lépe pro něho i pro jeho úkoly.

»Ano«, řekl a stiskl ovládací knoflík, kterým sklopil sedačku, »tento muž jsem já.« a podíval se upřeně do očí pilota v širokém zpětném zrcátku.

»Já se zblázním« řekl pilot .

»To jste vy? Co jste vlastně našel? Howalgonium?«

Cascal se široce zašklebil a hodil cigaretu z okna .

»Bez komentáře. Ale tam, kde jsem to našel, je toho ještě více - a jenom jeden zná polohu. Já.«

Pilot mumlal roztrpčeně:

»To tak mají někteří lidé ve svém životě štěstí a jen štěstí.«

Cascal myslel na ocelovou destičku ve své lebce, na útěk před soudním přelíčením a na dny, ve kterých si po boku Perryho Rhodana rozbil hlavu v džungli na Astersu a kývnul.

»Přirozeně. Vyzkoušejte to a budete prospektorem! Každý, tam zažil, nějaké to štěstí. «

Pilot zdvihl ruku a ukazoval na budovu , jehož horní třetina byla obklopena modrým třpytem.

»Tam je Asayah, Macu!«

»Děkuju.«

Město a planeta měla mnoho funkcí, nezbytných k jejich životu. Člověk zde mohl navázat kterékoliv spojení.

Přesná znalost svého obchodního partnera a nespočetné kontakty podmiňovaly úspěch v Trade City. Jednotlivé hotelové pokoje, výklenky na restaurace a bary, kanceláře a všechna normální nebo obskurní místa, ve kterých se lidé potkávali s dalšími lidmi. A bylo nemyslitelné, že by takovýto prospektor, zůstal nepozorován. Trade City se hemžila agenty tajných služeb ze všech planetárních systémů.

»Jsme tu , Macu!«

Cascal pomalu vystoupil a pozoroval fasádu, na druhé straně skleněného přístřešku této dopravní plošiny, která čněla k nebi . Vytáhl svou peněženku a ptal se:

»Co jsem dlužný Macu?"

»Osm padesát, prosím.«

Cascal mu dal dvacet Solarů a pak s úsměvem kývl, pak pomalu odcházel, zdánlivě úplně uvolněně, k automatickým dveřím, které vedly do přízemí, a kde Cascal vstoupil do haly hotelu. Šel k recepci, a opíraje se ledabyle o pult zeptal se:

»Komu musím zaplatit, abych mohl vidět Carescu?«

Šedovlasý muž ve stříbrné hotelové uniformě povytáhnul nahoru obočí a užasle odpověděl:

»Nejste náhodou císař Argyris?«

Cascal rozvážlivě sroloval padesát Solarů mezi ukazováček a prostředníček.

»Ještě ne, řekl tiše. »Postačí tato vstupenka?«

Recepční váhal, ale svým prstem ukázal k interkomu,

Cascal vsunul srolovanou bankovku za jeho ucho.

»Vemte si ji«, řekl. »Mimo to mám tady objednanou schránku. Mé zavazadlo je již zde.«

»Vaše jméno?«

»Joak Cascal. A ... mám naspěch!«

Recepční vedl rychlý a skoro neslyšný rozhovor s neviditelným partnerem, prohlížel současně pozitronickou databanku s rezervacemi a potom kývl hlavou

»Pokoj 111000101010«, řekl.

Cascal ušklíbl: to je pěkně vysoko, což?«

»Vskutku. Jestli chcete můžete jít teď do baru, a tam můžete počkat na Carescu Asayah.«

»Děkuji pěkně«, řekl Cascal a vzal si svůj klíč; tlustý a podlouhlý s mnoha malými otvory. Zastrčil klíč do kapsy, otočil se a šel pak pod umělecky provedenou antickou obloukovitou branou do baru.

V baru bylo jenom několik málo diskutujících skupin obchodníků a jinak zde bylo skoro prázdko. Cascal se posadil za dlouhý, zalomený pult.

»Co si dáte, pane?« zeptal se barman.

»Sklenci ovocné šťávy«, odvětil Cascal, »a trojitý Shorc.«

»Malý moment.«

Když si o tři minuty později Cascal zapaloval cigaretu, vstoupila mezitím do baru asi dvacetidevítiletá žena. Měla na sobě černý, úzký kalhotový kostým podle poslední módy na Olympu, která se měnila průměrně každé tři týdny. Žena byla plavovlasá a měla krásné jantarově zbarvené oči, a jejímu bratru patřil tento hotel. Cascal pozoroval ženu v barovém zrcadle, ale neotočil se když šla za ním okolo a řekl polohlasně:

»Přemýšlím pořád co život přináší a teď tě vidím jako hotelovou sekretářku?«

Když ho žena obcházel, poznala ho a zvolala:

»Joak!«

Sklouzl z barové stoličky, uchvácený jejími krásnými rameny a přitom si ji důkladně prohlížel.

»Žádné změny«, zjišťoval uklidněně.

»Jak se ti daří, Caresco?«

»Mám špatný den, když jsem narazila na tebe«, řekla Caresca Asayah.

»Kde jsi byl, Joaquine?«

Bezvýznamně pokrčil rameny.

»Jednou tady, jednou tam, pořád na cestách, jednou dole, jednou nahoře ... to víš bouřlivý život. Posad' se, prosím.«

Caresca pozorovala jeho vyrovnanou, slabě vycvičenou postavu a mlčky se podívala na jeho ruce a jeho uniformu, přivoněla k jeho nejdražšímu pánskému parfému a pak se umála.

»Joaquin Manuel Cascal - a na Olympu, v Trade City! To něco znamená! Co tady zamýšlíš?«

Cascal počkal, až barman postaví před něj sklenici, popostrčil ji a klidně odpověděl:

»Potřebuji, kromě tebe, ještě dalších čtyřicet devět lidí jako posádku. Chtěl jsem vždy něco jedinečného a teď to mám.

»Vypni svůj psací stroj, zahod' "Příručku pro logistiku" a pojď se mnou.«

Byla, tak jako on narozená v Terrania City, studovali spolu na universitě na Thora Road a letěl spolu s ní na palubě kosmické lodi v Rhodanově flotile. Po zmizení Solární soustavy se usadila zde na Olympu a pomáhala svému bratrovi. Ona byla přesně takový typ, jaký Cascal pro svůj úkol potřeboval - soběstačná a mohl jí důvěřovat. Všechno, co dělal, bylo předem přesně promyšleno.

Cascalovi stačilo několik málo dnů společného letu s Rhodanem na palubě SpaceJetu aby naplánovali smělý, ale zásadně bezpečný plán.

»Potřebuješ mě, Joaku?« zeptala se.

»Ano«, řekl vážně a tiše. »Potřebuji tě.«

»Potřebuji také Ryana, Hyperna a O'Yutanga. Potřebuji vás čtyři, protože jinak se moje plány nedají uskutečnit. Máš ponětí, kde se ti tři zdržují?«

Cascal měl samozřejmě detailní seznam všech padesáti osob.

»Ano. O'Yutang je zástupce v Prospektorské agentuře a dělá pozitronické analýzy. Hypern provozuje noční zábavní podnik, kde také věští a Ryan pěstuje ve své malé laboratoři, kde také žije a spí, svoje pokusné modely.«

Cascal kývl; tyto informace se shodovaly s těmi, které pro něho vysondovala Solární rozvědka.

»Pojď«, navrhla Caresca, »do mé kanceláře. Tam nás nebude nikdo rušit!«

Cascal si vzpomněl na společně prožité roky, ve kterých spolu studovali - Caresca Asayah byla zcela absolutně důvěryhodná. Ale jak ona tak i Ryan, Hypern a O'Yutang byli jenom lidé, navzdory všem jejich schopnostem, kteří sami jen neradi jednali.

Pod vedením Cascala budou však vynikající tým. Všechno, co dělali, bylo nevšední a mohlo být jen velmi stěží tolerováno, ačkoli se žádný z nich neprovinil proti zákonům, což ovšem záleželo na úhlu pohledu.

»Dobře«, řekl Cascal. »Tvůj nápad je správný.«

Jeli malým výtahem, k němuž měla klíč jen Caresca, nahoru do velké, útulné

kanceláře, kde se vyřizovala provozní agenda celého hotelu. Teď byl prázdný. Caresca zapnula několik světel a vložila hudební pásku , potom si sedla proti Cascalovi.

»Povídej«, řekla klidně. »O co jde«.

Cascal zdvihl svoji skleničku a díval se na kostky ledu, které uvnitř plavaly, pak polohlasně řekl :

»Slyšela jsi o tzv. >Vědcích< , Caresco?«

Souhlasně kývla.

Doposud nebyly zprávy o domovské planetě Vědců úplně přehledné, teď už je máme přesnější. Pracuje se tam na vývoji robotů a také na některých dalších projektech, které jsou v současné době bezvýznamné, ale zahrnul jsem je do svých plánů. Společenská struktura na Planetě vědců je poměrně zvláštní; už století jsou vystěhovávány stále znovu jednotlivé skupiny mužů a žen a jsou umísťováni do systému Newton. Byli to vysoce kvalifikovaní vědci, a sledovali stopy, které zanechali zakladatelé skupiny.

Systém Newton je velmi velký a také velmi vzdálený. Já jsem s nimi spolupracoval několik roků a poznal jsem několik zajímavých lidí . Tento systém je starý asi sedm století; původní obyvatelstvo se smísilo spolu s lidmi jejichž vědecké výkony byly uznávány, anebo doma neobdrželi žádnou finanční podporu.

Můžeš si představit jak to na začátku založení vypadalo.

Drzejší osoby se prosazovali lépe « Caresca kývla a dívala se skrz svoji skleničku .

»Jestli ti správně rozumím , znamená to, že dnešní vědci na Newtonu nejsou jen Terranci, ale i příslušníci z dalších oblastí Impéria Dabrifa, popřípadě jejich potomci, z planet, které přináležejí ke Galaktické unii. Všichni lidé, ale ne všichni Terranci?«

»V pořádku.«

Cascal vstal a vysvětloval:

»Vládní formou je modifikovaná individuální autokracie. Vědecká planeta není přímo velmi bohatá ale jejím bohatstvím jsou jejich nápady a plány, které prodávají. A my jim přitom pomůžeme i když to bude na pokraji legality, proto potřebuju loď a mužstvo.

Lod' jsem již zařídil, a mužstvo ... ano, teď jsme mezitím jen dva.

Účastníš se ?«

»A kdy by si chtěl startovat, Joaku?«

»Během několika dnů přistane moje nová loď. Stará loď přišla těsně do styku s bitevní lodí a teď je nepoužitelná. Ale o tom všem později.«

»A co s toho budu mít, veliteli?«

»Jednu šedesátinu všech příjmů po srážce vlastních nákladů.«

Pokývala uznale hlavou :

»Odněkud znám tohle dělení. Deset šedesátin pro velitele?«

»Jedna šestina příjmů a sto procent odpovědnosti, ano«, potvrdil.

»Souhlasím«, řekla. »Ale musíš všechno vysvětlit mému bratrovi, jakou jsme soudržnou kamarádkou družinou.«

Cascal se ironicky zašklebil a zamumlal:

»V poutech dobrodružství, pravda ? Navštívím ještě dnes O'Yutanga, Ryana a Hyperna.«

»Ano«, řekla. »Moje pracovní doba je u konce. Vezmeme si hotelový kluzák. Kde jsou tvoje zavazadla?«

»Jestli váš hotel správně pracuje, jsou již v pokoji .«

»Přijdu pro tebe za půl hodiny , Joaku«, řekla .

Potom co odešel z kanceláře, vyhledal svůj pokoj, osprchoval se a pozoroval hru moře světél ve městě. Přemýšlel při tom o svém riskantním úkolu, který byl na okraji zákona.

A nasazení samotné přinášelo problémy a nebezpečí, proto se Joak snažil zaplašit svoje pochybnosti.

Dýchal hluboce a přemýšlel.

*

V Systému duchů se poloha stabilizovala. Časová propust fungovala opět dokonale a obchodní styky probíhaly jako obvykle. Císař Anson Argyris nahradil ve své velkorysosti ztracené zboží, které bylo zničeno v hyperprostoru.

Nikdo nebyl poškozen, ale skrytá Solární říše musela vynaložit několik miliard Solarů.

Ale než si lidé stačili zvyknout na bezpečnostní opatření všechna opatření byla ještě více zostřena a všechno byl ještě více kontrolováno a běžně se objevovaly slabé body v rámci obranných linií; které byly průběžně odstraňovány.

Supermutant Ribald Corello, ale, o jehož působení neustále přicházela nová hlášení, zdál se být opravdovým, velkým nebezpečím pro klidný a nerušený vývoj.

Jak řekl Rhodan Cascalovi:

»Bylo by lepší pro nás pro všechny, kdyby se někteří lidé nikdy nenarodili.«

Tento výrok měl velký význam pro dlouhé diskuse mezi Galbraithem Deightonem a Joaquinem Cascalem ...

Zvonek u dveří vytrhl Cascala z jeho úvah.

Šáhl pod rameno, vytáhl zářič a postavil se vedle dveří. Otevřel dveře, a potom zastrčil svou zbraň beze slova zpět .

»Pojedeme, spolužáku?« ptala se Caresca.

Byla převlečená v barevné, svítivé kombinéze.

»Kam nejprve?« ptal se a zavřel za sebou dveře od pokoje.
»Myslím že , k našemu příteli Hypernovi.«
»Souhlasím!« řekl Cascal.

*

V době, kdy Joak na devadesát dnů zmizel byla mezi Astrou a Olympem podepsána nová dohoda a hodně se toho stalo. Cascal byl dopraven k plukovníkovi, Solární rozvědky , který převzal naléhavý otevřený případ Howalgoniumového pašeráctví a vyjasnil stav věci do několika dnů; zrekonstruovaly se události, které se udály před lety, když Cascal opustil flotilu, způsobem podobajícím se útěku, a stal se uznávaným šéfem Prospektorů a měl štěstí, že se našel vlivný obhájce. Dodatečná rehabilitace byla provedena v obvyklé formě .

Cascal patřil - díky operaci jeho mozku - k několika málo lidem, na které nepůsobily žádné hypnotické impulsy a to ať lidské nebo hypnotické vlny vysílané stroji. Své myšlenky mohl uchránit i před pokusy telepatů ovlivnit nebo sledovat jeho pocity.

Přesně tuto schopnost potřeboval teď, na několik minut využít.

»Budeš se divit, až uvidíš, jak se živí«, řekla Caresca. Řídila kluzák jistě a obratně hustou dopravou, která se odehrávala na šesti úrovních. Opustili prudkou jízdu centrum města a vznášeli se na sever, podél žlutého světla spirálou na jinou jízdní dráhu a hnali se nahoru k příčné horské stráni.

»Pravděpodobně se nebudu divit«, pomyslel si Cascal, »protože všechno znám z podkladů Solární rozvědky«. Ale mlčel a pokyvoval. »Čím se zabývá Hypern ? «

»Vede obchodní a osobní poradenství na základě telepatických seancí«, řekla Caresca Asayah usmívajíc se. Mně referoval soukromě, že mu jeho přítel z Hyperprostoru říkal, že potkám náruživého muže, který se do mě zamiluje !«

Cascal se zašklebil sarkasticky a zamumlal:

»Zřejmě byl Dyroff Hypern správně informován - protože jsem zde, Carry!«

Ona se ironicky potají zasmála a odpověděla:

» Ty, Joaquine! Zrovna takový dobrodruh, hazardér, skvělý kosmonaut a geolog! Co bych mohla já ubohá logistička tobě nabídnout?«

Cascal pochmurně zamumlal :

»O tom si povíme později, Caresca. Už jsme tady ? «

Caresca prudce pokývala hlavou.

Cascal uviděl protáhlou stavbu, nejméně dva kilometry dlouhou, tři sta metrů vysokou a se zajímavou fasádou, rozdělenou na nespočitatelných světelných čtyřúhelníků. Přistávací dráha zmizela v tunelu a tak Caresca snížila rychlost a zastavil v řadě zaparkovaných kluzáků .

Cascal opět poznal starou kvalitní práci z Terranské univerzity .

Na obrovské skleněné tabuli blikal nápis : DYROFF HYPERN - NÁPOJE - KONZULTACE - HAZARDNÍ HRY S NEOMEZENOU SÁZKOU.

Caresca a Cascal se zašklebili .

»Pravděpodobně zase shromáždil svou starou gardu kolem sebe; sice divokou, ale jinak jaksi sympatickou«. podotkla Caresca.

»Jdeme dovnitř, navrhl« .

Pomalů se otevřel vchod, jeden nákladní robot s naprosto nefalšovanou výzbrojí a s přemrštěnou akustickou a optickou výbavou pracoval asi přesčas. Bojový robot, jehož zbraňová paže rozprašuje parfémem a dámám podává plastické růže, řekl krákoravě se skřípající přestávkou mezi slovy:

»Vstupte blíže do ... tajemné ... říše ... Dyroffa Hyperna ... uvolněte ... se. Žádné nápoje«

Velký, obdélníkový prostor zabíral obrovský jídelní pult, na kterém byly všechny možné nápoje, které si lze představit. Obsluhoval zde velký pochromovaný robot.

Dvě děvčata poměrně odvážně a okázale oblečená a jeden menší muž byly za pultem - jinak byl prostor plný k prasknutí. Skupina vybraně, ale nedbale oblečených mužů seděla vedle sebe u oblého baru. Zářili naprostou spokojeností a výbornou náladou, hrála zde psychodelická hudba, jejíž takty vytvářely na stěnách stále nové vzory ze světelných reflektorů. Barvy a stín zde neustále vznikaly a tvořily iracionální ovzduší. Obě děvčata a menší muž, asi sto šedesát pět centimetrů vysoký, zůstávaly ve světle, ostatní prostor baru byl poměrně tmavý.

»Přejete si?« zeptalo se jedno děvče.

Cascal řekl s jeho hlubokým, sonorním hlasem:

»Jeden úsměv od Vás, dvě místa a šéfa, prosím.«

Děvče se umálo a odpovědělo:

»Alkoholická porada?«

»Ano« řekla Caresca. »A řekněte svému šéfovi, že je podfukář.«

Děvče odpovědělo uctivě:

»Ale jistě. Dyroff se Vám bude hned věnovat.«

Cascal pomohl Caresce na stoličku, která se tam pohodlně opřela a zapálila si cigaretu a dívala se skrz kouř na Dyroffa. Muž na jehož tělo nebyl ani jediný gram tuku. Silná záda a právě tak široký hrudník, mocné svalstvo, ostříhaný do hola, hnědý jak slabá káva. Ochladl, černé oči vrhly rychlý pohled přes lokál, který byl obsazen stovkami lidí.

»Ten šejdíř tam naproti mně fascinuje«, řekl Cascal nahlas a zřetelně.

»Dívá se pořád zleva doprava a obráceně, to je Shaw Alfaro, ten který zinscenoval velký podvod s naftou na Cajacu IV ; tak těsně jak on ještě nikdy nikdo nevyvázl z lynčování. Pak Robeer Hananya, každý stroj na který se jenom podívá, umí ovládat a umí ho i vyřadit z provozu. Říká se, že může vyřadit i Kalupův

pohon, když se přesně podívá. Dále Dieter Colvin. Dělá všechna svá rozhodnutí pomocí hyperbolické kostky se dvěma symboly a je obchodník. Potom: Ardrey Augerman, fotograf. Může na základě jednoho povrchového snímku, dělaného pomocí sedmi filtrů s osmi speciálních filmů poznat, zda v hloubce tři tisíce metrů je zdroj radioaktivity. A jinak to jsou všichni do jednoho šejdíři když nesedí tady, tak něco podnikají. A Hypern s jeho mystickou hudbou předstihuje všechny.«

Hypern vypadal, že je teprve teď zpozoroval. Otočil se pomalu, zamhouřil oči pod úzkým svítidlem a zaregistroval, že bar poměrně ztichl. Alfaro, Hananya, Colvin a Augerman vstali, a přibližovali se ze dvou směrů ke Cascalovi a k mladé ženě.

»Zde jsou Vaše nápoje «, řeklo děvče.

»Váš šéf mě nemá rád«, řekl Cascal suše.

Děvče ho polohlasně ujistilo :

»Hned Vás přijme.«

Teď tedy byli čtyři muži za ním a za Carescou.

Cascal se široce zašklebil, zdvihl svou sklenici a přitůkl si s Carescou.

»Na tvoje zdraví, na tvou krásu a na tuto umělou ohavnou kůlnu!«

Řekl a opřel se pohodlně do sedačky, když mu někdo opatrně poklepal na rameno. Bylo to šedovlasý, třicetiletý Shaw Alfaro, naftový specialista.

»Řeknete mi, pane, nechcete mít přece nepříjemnosti? «

Nato Cascal odvětil koutkem úst :

»Jednoho dne přiletěl muž na palubě jedné prospektorské lodi, starý, šedovlasý muž, štíhlý a trochu nahrbený. Měl u sebe souřadnice jedné planety a vzorek devíti hornin, které se obvykle nacházejí na bohatých nalezištích ropy. Podařilo se mu s těmito oběma věcmi opatřit si volnou cestu od jedné strany Galaxie ke druhé. Pak, půl hodiny po přistání zmizel tento muž a zanechal pachů ve velitelových ústech, vzorek horniny a ... bohužel ... některé velmi jasné otisky prstů. Mám to vyprávět dál?«

Alfaro polknul, upřeně se zahleděl na Cascala jako na nějaký přízrak a zeptal se suchými rty:

"Odkud to víte?«

Cascal se dunivě rozesmál a ukázal na holou hlavu majitele baru. Řekl sarkasticky:

» Zeptejte se Hyperna. Jestli nemá strach o vnitřní vybavení baru, poseděl bych ještě tady.«

Malý muž bezděčně postrčil Hyperna blíže. Zastavil se těsně před oběma hosty a v tom je poznal .

Vytáhl si s vesty brýle z rohoviny, nasadil si je a ohromeně mlčel.

»Caresca Asayah!« řekl posléze. »A tento cizinec tady ... mě snad šálí zrak?«

» Co se stalo «, zeptal se Cascal tiše,

Hypern řekl :

»Co si přejete, můj pane ? Konzultace nebo informace?

»Pronajmi ten cirkus«, doporučil mu Cascal, » a zabal si svojí kosmickou bednu. Mám novou kosmickou loď.«

Oči holohlavého muže se za efektními brýle rozšířili.

»Cascal! Manuel!« zvolal Hypern.

»Ty starý, drzý kapitáne pirátů! teprve teď tě poznávám.«

»Máš asi zamlžené brýle, že jsi nepoznal svého přítele z hyperprostoru«, řekl Cascal.

»A tak si sednem a budem pít na mě, já to platím«.

Oba muži si tvrdě a dlouho tiskli ruce.

»Povídej, Joaku!« řekl Hypern.

Cascal zakroutil hlavou.

»Ne«, řekl . »Ještě ne. Teprve až budeme sami. Tito čtyři specialisté, ty a já. A ovšem, promiň, Caresca.«

»Ano, ovšem. Budeme si muset ještě něco opatřit. Já už nepustím nikoho dovnitř, bude to bude trvat tak dvě hodiny. Byl jsi již u Dagmar a u Sarta?«

» Ne, ještě ne.«

Hypern tak jako vždy rozčileně poznamenal, ztěží už by byl schopen být jiný, když se neustále zabýval skrytými přáními druhých lidí, politickou a hospodářskou situací a zpracovával mnoho tisíc informací všech možných skupin. Říkal lidem co chtěli vědět a trefil se v devadesáti osmi případech ze sta a to velmi přesně. Hypern měl značně velký shon a byl velmi drahý, jelikož jeho zákazníci se převážně rekrutovali z vyšších finančních kruhů.

» Mám jim zavolat?« zeptal se Hypern a čepoval přitom nápoje.

» Ne,nemusíš.«

Na Cascala působila atmosféra lokálu, zvědavé pohledy návštěvníků a velmi nedůvěřivé pohledy ostatních Prospektorů a tak se zamyslíl ...

*

Bylo to krátce po přistání v Terrania City ; Rhodan ho vzal s sebou přes časovou propust. Seděl v kanceláři prvního solárního maršála Deightona.

» Já jsem si Vaši historii velmi přesně prostudoval, Pascale«, řekl nositel aktivátoru.

Urostlý, vyrovnaný tmavovlasý muž si pohupoval zamyšleně nohou.

»A k jakému výsledku jste dospěl, Sire?« zeptal se Cascal .

» Já jsem si prověřil Vaše předcházející události s Velkým administrátorem. Nevěřím, že nesnesitelná samota zachránila jeden solární křižník«, řekl Deighton po rychlém pohledu do svých poznámek.

» Skutečně, Sire, pochopil jste to správně«, řekl Cascal a široce se zašklebil .

»Myslíl jsem si to.« usmál se šéf solární rozvědky.

»Chcete vstoupit do značně vzrušující, i když nebezpečné služby u nás v rozvědce?«

Cascal kývnul a odpověděl:

»Podle okolnostmi. vidíte, Solární maršále - že nenávidím nudu. Současně nesnáším příkazy, ty moje možnosti velmi omezují. Ale podřídit se ideje či úkolu - tak to ano! Ale nikoliv řídit se otrocky povely. Můžete mi něco předložit, aby to poprvé bylo lehké?«

Deighton kývnul hlavou .

»Jistě. Jinak bych Vás sem nezval.«

Přibude ještě, flotila o síle asi deset tisíc jednotek, na ochranu Sluneční soustavy a bude to vypadat jako cvičení u Saturnu; ale vidím , že nebezpečí nechtěné zrady je příliš velké. Už jsem zažil když velitel kosmické lodi nevydržel nervové napětí.«

Deighton mu potom vysvětlil co po něm vlastně chce, pokud Cascal souhlasí se spoluprací.

»Dobře, souhlasím.«

»Potom Vás pošleme na Olymp, transmitterem. Tam máme zcela zvláštní Rhodanovu přítelkyni, paní Riordan, od které jsme dostali tip.«

»Tedy ještě před objevením Mavericku?« ptal se Cascal.

»Ano. Má jak známo dobrý čuch na tyhle věci. Na hlavním světě Newtonova systému, jak nám řekla , staly se podivné věci. Víte něco o těch vědcích?«

Cascal si odhodil pramen vlasů z čela a zabručel:

» Ovšemže. Konec konců mám za sebou divokou kariéru u Prospektorů. Co se stalo na Kopernikusu?«

První muž rozvědky řekl tiše:

» Podle zprávy pracuje skupina vědců proti Rhodanovi a podařilo se jim spustit deformátor nulového času. «

Cascal sraštil čelo.

» Co, prosím?«

» Nikdy jste neslyšel? Deformátor času!«

» Ne.«

» Deformátor času je schopen toho , že nějakým způsobem změní čas nebo určitou událost v budoucnu nebo v minulosti. Pokud víme a domníváme se z mnoha náznaků může tento stroj proniknout do minulého času. Zjistěte co se připravuje s tímto zařízením.«

Cascal řekl tvrdě:

» K tomu potřebuju loď.«

Šéf tajné služby lusknul prsty a na monitoru se objevil obraz jedné malé lodi. Cascal podíval a viděl, že je to moderní dobře vybavená loď, jakou si jenom mohl představit - nablýskavá, nová, znamenitá loď pro Prospektora.

» K tomu potřebuji zboží, které je pro vědce strašně drahocenné. Musím jim jít naproti abych je přesvědčil.«

Deighton mu řekl , »Tak je to i zamýšleno « .

»To je víc, než bych chtěl «, mumlal Cascal.

» Vidím, že peněz máme dost. Co je nejdůležitější? Já či vědci, nebo časový deformátor ? «

Deighton se zašklebil.

»Všechny tři věci, « řekl rozhodně » Nejvíc ale deformátor.«

»Kdy mám začít?« zeptal se Cascal.

»Podle toho kdy budete mít na Olympu svoje lidi. Prvního července vám odevzdá císař Argyris tu loď. S veškerými doklady, jsou tak dobré, jako kdyby byly pravé.«

»Výborně. Potřebuji padesát lidí.« Deighton mu podal svůj seznam.

»Jsou tady? Sledovali jsme vás a tušili jsme, že s tímto mužstvem by jste byl dobře vybavený.«

Cascal čet užasle seznam. Začnete se svými spolužáky, abyste se necítil opuštěný; s Asayah, O'Yutangem, Hypernem a Ryanem a s dalšími, nebudeme je všechny vyjmenovávat.

»S těmito lidmi půjdu rád «, přiznal se Cascal .

Deighton povstal .

»Poslyšte «, řekl tiše, »Teď hned běžte s tímto seznamem do dalšího pokoje. Tam vám velmi přesně vysvětlí, jak budete vybaven , jaké poměry najdete v současné době na Kopernikusu a jak máte postupovat. Dále dostanete novou uniformou, vybavenou některou potřebnou technikou a dostanete i peníze - velmi hodně peněz. Rhodan musel šáhnout hluboko do své státní pokladny ... Z toho můžete odvodit jak je váš úkol důležitý. Vidíte jak moc spěcháme. Jste si jistý, že na tento úkole stačíte?«

»Zajisté. S touto pomocí!«

»Dobře. Těšilo mě. Nevíme , zda Tipa Riordana má pravdu, anebo zda je to všechno jenom velký bluf. Leťte na Kopernikus, a prodávejte to co jste od nás dostal. To je všechno.«

Cascal přikývnul.

Pak zkoumal fotografie, podklady a výpisy z počítače. Konečně pohleděl Galbraithu Deightonovi do tváře a zeptal se svým temným hlasem:

» Mohu mít ještě jednu otázku, Sire?«

» Milerád.«

» Co vlastně neumí Solární rozvědka?«

Deighton se nepatrně usmál se a krátce odpověděl:

» Dělat zázraky. Proto jsme vás zjednali. Hodně štěstí, mimořádný agente Cascale.«

Poté si vyměnili tvrdý stisk ruky a pak šel Cascal do jiného pokoje, aby důkladně probral veškeré podrobnosti obtížného nasazení.

To všechno mu opět proběhlo hlavou, když seděl za pultem v lokále a sledoval jak si Hypern poradil s hostem.

*

Konečně dal Hypern svým oběma děvčatům volno, zamkl napodobeninou zámeckých klíčů, posadil se na bar a zhluboka si vydechnul .

»Ted' jsme tady sami, « řekl . »Co se ději, Joaku?«

Cascal škulbl rameny a řekla mrzutě:

»Mám novou loď a hledám posádku, která je dobrá. Co pod tím pojmem chápu, víš sám asi nejlépe..«

Hypern se na něj široce zašklebil a řekl zdvořile:

»Byl bys jinak ke mně přišel, milý příteli?«

Hladil si přitom spokojeně svojí holou lebku.

» A co tito šibeniční ptáci « , řekl Cascal ostře, « můžeš je doporučit?«

A ukazoval za sebou na Alfara, Hananya, Colvina a Augermana.

Hypern odpověděl:

» Ano. Bez výjimky. Jsou dobrými specialisty, a do tří dnů si zvyknou na disciplínu na palubě. Na co si přijdou?«

Cascal mu to vysvětlil :

»Šedesátinu celého zisku pro každého kdo je na palubě, bez rozdílu. Já dostanu šestinu ze všeho.«

»Co potřebujete, Cascale?« volal naftový specialista, který seděl vedle Hyperna.

»Absolutní loajalitu, řekl plukovník. »A jinak všechno, co je na palubě prospektorské lodi obvyklé.Čistotu, bystrost, disciplínu ... všechno toto. «

»Kam letíme?« zeptal se Hananya, specialista na stroje všech systémů.

»Bez komentáře, « odvětil Cascal.

»Jsme snad vázáni nějakými instrukcemi?« Cascal zavrtěl hlavu.

»Já jsem svobodný muž, ... nešťastnou náhodou jsem přišel o loď. MARIMA je staré železo, ale velmi hodnotné staré železo. Máme svůj úkol, který jsem si dal, ale ostatní mohu říct z pochopitelný důvodů nejdříve, až budeme ve volném prostoru «

Colvin se nahlas zeptal :

» Má tahle práce něco společného s Howalgoniem? Slyšel jsem takové fámy, Cascale?«

Cascal se zasmál.

»Bez komentáře « řekl potichu.

»Pokud to jsou fámy?« Hypern se pohnul. Pak řekl se svým pronikavým, ostrým hlasem:

» Jsme všichni svobodní Prospektoři, z různých důvodů nás zatím nikdo nenajmul. Můžeme odstartovat ihned jestli-že si najdeme něco čemu můžeme důvěřovat. Já osobně ručím za to, že Cascal je nejlepší velitel, jakého jsme mohli najít. O co tady jde - já jsem pro brzký start.. Kdy přiletí tvoje loď, Manueli?«

» Prvního července dopoledne.«

» Neuvěřitelné!« divila se Caresca. »Odkud máš tolik peněz?«

» Po zničení MARIMY jsem sjednal několik malých obchodů. Samozřejmě nezaplatily tu loď úplně; mohl jsem zaplatit jenom 398 miliónů solarů. Nefalšovaná terranská konstrukce. Přiletí na Trade City z Velkého transmiteru.«

»Ve které loděnici byla postavená?« zeptal se Augerman, odborník na kamery.

»To nemohu říci. Pro všechny případy je to prvotřídní práce. Budou vám všem oči přecházet.«

Potom se podíval na hodinky.

»Musím s Carescou ještě navštívit Ryana a O'Yutanga. Sejdeme se všichni prvního července na místě kde Anson Argyris připravuje lodi. Buďte dochvilní, vezměte si sebou svoje zavazadla a buďte připraveni ke startu, protože odletíme ihned do prostoru.«

Zůstal sedět ještě několik minut a rozloučil se pak s jednotlivými muži.

S ním jich teď bylo šest mužů a jedna dívka, s těmi mohl obsadit nejdůležitější posty na lodi. Když čekal Joak na kluzák obrátila se Caresca na něho a zeptala se šeptem:

» Bud' to jsi tak naivní, nebo si jsi tak jistý. Jak můžeš okamžitě důvěřovat těmto mužům?«

Cascal nastartoval kluzák a rozvážlivě odpověděl:

» Myslíš si že jsem tak nerozvážný. Já jsem si prověřoval každého s těch mužů celé týdny. Tito muži jsou spolehliví. Mimo to znám je nepřímo již dlouhá léta. Prospektoři pracují roztroušeni značně daleko v celém vesmíru, ale znají se mezi sebou skoro všichni.«

» Já jsem svůj názor na ně řekla, ale pro mě přesto zůstávají divní!« řekla Caresca Asayah.

» Můžeš klidně spát!« ujišťoval ji Cascal.

Tito muži, které vybral a vyhledal jsou svým způsobem vynikající specialisté.

Jenom jejich svědomí nebylo vždy čisté a to si oni brali s sebou a hodně o tom přemýšleli, o svých činech, které ne vždy byli stoprocentně zákonné. Příslušeli k tomu zvláštnímu druhu lidí, kteří zkoušeli první kroky na cestě ven z Galaxie. Měli svůj mravní kodex, který zakazoval, vzájemné sváry a podrazy. Podvod mezi sebou, jak mezi jedním a druhým Prospektorem a nebo mezi jejich příbuzenstvem byl pokládán za nepředstavitelný. Přihodilo-li se však přece jenom něco takového, měli právo patriarcha rodu nebo kapitán kosmické lodi udělit co nejtvrdší tresty.

Potrestaný Prospektor už nikdy nemohl dostat od jiného Prospektora práci a kromě toho byl společensky znemožněn, protože Prospektoři se postarali o to, že jeho skutek byl všude znám.

Cascal řídil serpentinou dolů a podíval se na kupolovitou stavbu, která svítila do dálky. Tam byl úřad, kde Dagmar O'Yutangová pořídila svoje analýzy; a Caresca si uvědomila, že čtyřicet poschodí nad touto kanceláří bydlela.

»Tyto muže a děvče«, řekl Cascal zamyšleně a tiše, co jsme vyhledali jsou příslušníky nové lidské generace. Všichni velmi milujeme svobodu, a bráníme jí, máme silné, divoké touhy po expanzi a jsme mladí. «

» My sami k nim patříme - proč máš pochybnosti?«

» Jdeš na to příliš rychle «, řekla a zapálila mu cigaretu .

Potřásl znovu hlavou a řekl tiše:

» Důvěřuj mi: Všech padesát lidí bylo testováno, nedělám nic bez rozvahy a nemůžu u mého plánu potřebovat žádného, byť jediného neschopného člověka. Já jsem si jistý, že prvního července se sejde spolu znamenité mužstvo .«

Potřebovali v tento večer ještě dvě hodiny, aby přemluvili Ryana a O'Yutangovou . Dřívější spolužáci přislíbili, že dají okamžitou výpověď, zabálí svoje soukromé věci a přijdou včas.

Pomaloučku se Cascal s Carecou vrátili zpátky k Asayahovi a odjeli výtahem nahoru, k Cascalově pokoji.

Před dveřmi zůstala Careca stát .

» Byly kdysi chvíle «, řekla mladá žena, »kdybych řekla ´ano´, kdybych ten třpytit viděla v tvých očích . Dnes není na to ten správný večer .«

Cascal pohleděla němě na ní, pak si odkašlal a tiše odpověděl:

» I já jsem se strachoval, že tento správný večer někdy skončí, takže tě teď opustím.«

Usmála se a odcházela koridorem dolů .

Cascal odemkl, opatrně povystrčil ramena a vytáhl zbraň než vstoupil do svého pokoje. Když rozsvítil viděl, že jeho prozíravost nebyla zbytečná; mladík, jenž ho ve vestibulu Transmitteru oslovil, ležel v bezvědomí ,omráčený jedem z jehly, před napůl otevřeným kufrem na zemi. Cascal se vztekle usmál a začal soustavně prohledávat mladíkovy kapsy. Našel jenom jednu svoji fotografii, a na zadní straně byla napsána tato slova : Nebezpečný. Nenápadně sledovat a je-li třeba eliminovat. Chvilí stál potom roztrhal tu fotografii a zapnul interkom a vyžádal si hotelového detektiva.

V této noci spal pak klidně, hluboce a velmi dlouho.

Careca ho vzbudila na druhou snídani, a potěšila se velmi nad černou růží, kterou ji poslal.

2.

Stůl v restauraci na kosmodromu byl pro ně rezervován. Careca Asayah, Dagmar O'Yutang, Dyroff Hypern a Joak Cascal seděli na pohodlných židličkách a hleděli několik minut dlouho a mlčky ven na kosmický přístav, jehož hranice se ztrácela někde v dálce.

Konečně přerušila Dagmar O'Yutang mlčení.

»To všechno jde kupředu pro mě hrozivě rychle , Joaku «, řekla.

»Ty si přijdeš do Trade City, házíš kolem sebe velkými slovy i penězi, shromáždíš svoje věrné a tvrdošíjně mlčíš, jestli se tě zeptáme na náš cíl a úkol. Co

za tím vězí ?«

Joak zdvihl svou sklenici, pohárový křišťál plný drahého alkoholu, usrkl krátce z něj a pak pomalu řekl, jak se jim zdálo, poněkud váhavě:

» Nemohu zatím jinak. Musím vás poprosit, abyste mi důvěřovali. Až poletíme k našemu cíli, vysvětlím vám všechno podrobně. V každém případě mám padesát znamenitých lidí, sice poněkud nevšedního vzhledu, dá se říct, ale zdají se být velmi spolehlivými. Abychom také poslední riziko vyloučili, musím mlčet. Ale už ne dlouho!«

Dagmar O'Yutang rovněž studovala v Terrania City s Cascalem, Asayahem, Ryanem a Hypernem. Až na Ryana, se ještě postarala o přijetí dvou posledních mužů a byla odpovědná za svoji skupinu.

Zítřka dopoledne by měl císař Argyris předat jejich novou kosmickou loď.

Restaurace se pomalu otáčela okolo vlastní osy. Když přístav ozářilo velké prudké světlo, který se posunovalo z obzoru, ukázalo se město; světla z Trade City poskytovala vzrušující hru barev.

Hlavní třída se vznášela podél stavby, směle se křížila s jinými ulicemi a mizela v dlouhém tunelu aby se opět vynořila. Světla kluzáků prudce mizela a vypadala jako malý podivný hmyz. Na obrovských vysutých drahách rozprostřených nad částmi města čile pulzoval provoz, který byl plně pozitronicky řízen.

Skleněné výtahy spojily je se zemí, spolu se speciálními stanicemi, na kterých se čekalo na návštěvníky, kteří mohli nastoupit. Odtud se mohl rozeznat veškerý charakter města.

Dyroff Hypern si odkašlal.

»Ty důvěřuješ kodexu Prospektorů?«

informoval se nevrle. Byl nespokojený s několika, sotva postačujícími odpověďmi svého velitele, ale věděl, že Cascal nedává žádné zbytečné sliby; až do dneška ho ještě nikdy nezklamal. Mezi pěti přáteli byl méně často až se všichni po celá léta neviděli, opět se obnovilo dávné přátelství, které trvalo čtyři roky, ve kterých se spolu dělili o poslední peníze. Tak došlo k tomu, že všichni nechali hned své práce, aby mohli letět s Cascalem .

»Ano. Zcela. Já důvěřuji zvláště tobě«, řekl Cascal tiše, ale musím vám připomenout toho mladíka který ležel v bezvědomí v mém hotelovém pokoji! Jsem určitě sledován. Je zcela jasné, že je o mne zájem - a tím také i o ostatních padesát osob. Měl bych v zádech deset různých tajných služeb kdybych řekl nějaké chybné slovo.«

Vypil svoji skleničku, usmál se na Carescu a zlomil stopku mezi prsty. Zdvihl do výše úlomky , a jeho tři přátelé mohli vidět, že jednotlivé části skleničky byly spolu svázány jemným drátem.

Nepatrný vysílač s neviditelným malým mikrofonem a anténou byl ukryt ve stopce skleničky.

»Chápete už teď, co myslím?« zeptal se sarkasticky.

Hypern našpulil uznale svoje rty a obě děvčata se zamyslela. Cascal podržel třicet sekund dlouho tlačítko interkomu pod stolní deskou a když se objevil číšník, požádal ho o nové sklenice. A řekl s nepřekonatelnou ostrostí, že se rozmyslí, jestli bude chtít učinit oznámení. Příliš horlivý vedoucí byl krátce poté u jejich stolu a omlouval se, že je mu to líto a ujistil všechny čtyři, že veškerá jejich útrata jde na vrub podniku. Když poznal sekretářku hotelu »Asayah«, viditelně znervózněl.

»Pomalů se začnu před tebou strachovat«, zamumlala Dagmara.

O'Yutang byla stará třicet let, měla černé krátké vlasy a byla podobná na Asiatku. Měla za úkol starat se na lodi o palubní kuchyni a hlídat veškerá positronická zařízení.

»Například Borgese Coutera přepadla skupina neznámých mladých lidí a jen jeho pěti ho zachránili«, řekl Cascal.

»Věděli z našeho rozhovoru co bude podnikat a proto ho přepadli a chtěli vědět kam asi tak poletíme. My všichni jsme pod neustálým dozorem, a budeme si jisti teprve až bude loď ve volném prostoru. Logistiku?«

Caresca vytáhla dlouhý, úzký popsaný seznam z kapsy a položila ho před Cascala na stůl.

»Všechno jsem objednala, zaplatila a postarala jsem se o to aby bylo připraveno zítra blízko naší kosmické lodi«, řekla.

Cascal přihlížel klidně, jak číšníci sklidili stůl a připravili nový.

»Padesát lidí, řekl pak, »jedenapadesát s mojí maličkostí ... chtějí jíst, pít a cítit se na palubě spokojeně. Já jsem sice zařídil loď s veškerým pohodlím, ale víc než základní technické vybavení jsem nemohl chtít.«

Zamlčel ovšem, jak toto vybavení vypadá. Mimo to musel zatajit, že se o něj zajímají nejenom tajné služby druhých mocností, které zde na Olympu byly zastoupeny, ale že a jeho padesát společníků také stará Solární rozvědka.

Pro jejich vlastní bezpečnost.

Hypern listoval v objemném jídelním lístku a jen tak mimochodem řekl:

»To bylo doopravdy několik potřeštěných dnů! Nikdy nezapomenu, jak jsme zběhali celé město při hledání zbytku mužstva. Odkud jsi měl ty jejich adresy?«

Cascal pouvažoval několik dlouhých vteřin. Ještě nemohl říci úplnou pravdu.

»Jak jsem se potloukal půl roku po všech možných vesmírných přístavech jsem tyto lidi potkal a oni mi dali svoje adresy. Konečně je všechno velmi dobře připraveno.«

Caresca si pozorně prohlížela jeho pronikavý pohled.

»Také mám ten dojem!« řekla důrazně.

»Jak se původně jmenovala ta loď?« zeptala se Dagmara.

»Příznačně OVERLUCK!« odpověděl Cascal nahlas a šklebil se na celé kolo.

Po několik vteřin zaplnil smích čtyři partnerů prostor. Tím vydělali, číšníka, který si razil cestu mezi ostatními stoly a ptal se, zda si panstvo již vybralo.

»OVERLUCK!« bručel Hypern. »Příště radši mlč. Jsem úplně zničený. Smím se zeptat odkud máš tuto ohromnou částku peněz?«

Cascal krátce pokývnul.

» Já jsem něco našel. Je to přiměřeně drahé, a já jsem přesvědčil banku, abych dostal poměrně vysoký úvěr. Mám příznivý úrok a mám vyšší kredit. Na tom není žádné tajemství. Musím jenom zbývající podklady předběžně držet v tajnosti!«

» Rozumím.«

Cascal byl při jídle mlčenlivý a poněkud nepokojný. Za posledních několik dnů se toho hodně událo a každá sebemenší podrobnost byla výtečně splněna - rychlé nalezení všech padesáti účastníků tohoto smělého plánu se odehrálo zcela veřejně, ale nikdo doposud neznal přesný cíl cesty. Až na několik vyjímek probíhalo všechno příliš hladce. Přehlédl jsem něco?

»Postrádám Sarto Ryana«, řekla náhle Caresca. »Kde trčí?«

»Má ještě několik minut aby dorazil«, vysvětloval Hypern. »Mám strach ze zítřka.«

»Proč?« ptal se Cascal.

»Protože se bude konat tak velký ceremoniál při převzetí lodi v souvislosti s tím musím prokázat, že jsem stále ještě dobrým pilotem. Domníváš se, že tu loď dostaneme do vzduchu, Joaku?«

Cascal postavil skleničku a dal se do hlasitého smíchu.

»Nanejvýš za tři dny normálního času to budeme vědět. Já jsem přesvědčený, že se projeví hodiny ostrých tréninků a že se všichni opět vpravíme co nejlépe do svých dovedností. Jenom žádný strach Dyroffe!«

O tři minuty později přišel padesátiletý muž, plavovlasý a s modrými očima, oblečený v bílé fantastické uniformě. Zastavil se poněkud ztuhle vedle stolu, pozdravil nejprve Carescu a Dagmar, a potom Hyperna a Cascala. Pak se posadil a objednal si nápoj.

»Jak to šlo?« dotazoval se Cascal.

»Dobře, ale s překážkami,« řekl Sarto Ryan, bionik.

Měl dlouhé, štíhlé prsty, které neustále něco hledaly. Pohybovali se nepokojně, s malým stěží viditelným škubáním, když konstruoval to svoje chemoelektrické zázračné dílo.

»Jaké překážky?« zeptal se Hypern rychle.

»Torjessen, geolog, byl ihned hotov, ale někdo mě musel sledovat. Dva kluzáci vzali naši loď na Grand Avenue do kleští, tlačili nás na okraj startovací plochy. Byli tam čtyři muži, zjevně nás chtěli zatknout, ale určitě ne kvůli zaplacení daní.

Právě když jsme se začali bránit, přijela tři další vozidla a přiletěl kluzák. Zasáhli velmi důrazně do střetnutí. Řekni mi, Joaku ... ty máš s sebou čtyři sta mužů osobní stráž?«

Cascal si sáhl na svůj oblek v místech kde měl pod ním ukrytý svůj záříč.

»Ani jednoho osobního strážce nemám - kromě těchto co jsou tady.«

»Můžeš mi tedy vysvětlit, proč potom lidi, kteří nás přepadli, byli zneškodnění?«

Uklidněný velitel vysvětloval:

»Některé cizí tajné služby nás pozorují, a terranská tajná služba, popřípadě muži od Ansona Argyrise, pozorují cizí agenty. To je podle mne řešením hádanky.«
Ryan pokýval v rozpacích hlavou.

»Co bude zítra přecházet předání lodi ?« otázala se Caresca. »Jako vždy přivedl nás Cascal do čertovské situaci.«

» Musíte všechno vidět v širších mezích!« uzavřel debatu Joak Cascal.

Hleděl zvolna a zamyšleně z jednoho na druhého. To byl to mužstvo za které byl zodpovědný a se kterým bude muset příští měsíce spolupracovat. Jeho pověření bylo přesně vyznačeno v obrysech, ale konec byl nejasný, protože nikdo přesně nevěděl, co Cascal na Kopernikusu doopravdy může dosáhnout.

Byla tady Caresca Asayah: Štíhlá, chladná a velmi schopná, zdrženlivá a s krajně ostrým intelektem. Dvacet devět roků mladá, se světlými vlasy a s nápadnými jantarovými očimi. Spravovala celkové zásoby a skladiště na lodi.

Sarto Ryan, sta osmdesát centimetrů vysoký a hubený, poněkud příliš korektní a příliš nepoddajný, vynikajícím radiotelegrafista a bionik, velice dlouho trvalo než se s někým spřátelil a o jehož spolehlivosti nemohlo být pochybováno.

Dyroff Hypern. Myslil a jednal většinou atypicky, mohl by být pravou rukou velitele. Cokoli dělal řešil neortodoxním způsobem. Teprve na Kopernikusu mohl ukázat co doopravdy umí.

Dagmar O'Yutangová. Toto třicetileté děvče s asijskými rysy ve tváři bylo málomluvné ale sebevědomé a všechny výpočty lodní positroniky probíhaly jejími prsty. Její silnou stránkou bylo kuchařské umění; padesát lidí chtělo být dobře zaopatřeno a plně robotizovaná kuchyně neuspokojovala všechnu posádku.

Cascal se zdrženlivě usmíval a pak řekl polohlasně:

» Přemýšlím jak budeme spolupracovat .«

» Snad to klapne, doufejme!« řekl Hypern.

*

A tak byli kompletní.

Pět děvčat a čtyřicet šest mužů čekalo v jedné místnosti se skleněnými stěnami, na severním okraj transmitteru kde ležel vesmírný přístav. Mezi židlemi stála čtyři čtvereční metry velká obrazovka interkomu v níž byl zapojen časový ovladač. Teď bylo devět hodin třicet minut.

Cascal nervózně kouřil. Ve skladišti pod touto skleněnou místností byly bedny a kontejnery s osobním majetkem posádky a před malou dvoranou čekal velký dopravní kluzák.

»Hej, Cascale, kde je tvoje kouzelná loď?« volal jeden z mužů.

Joak pokrčil rameny a odvětil :

»Jen počkej, můj příteli. Budeš úžasný, až se vynoří z transmitteru.«

Smích.

Jiný se ptal :

» Kolik století je vlastně stará ta tvoje nádherná akvizice?«

Hypern zavrčel:

» Doufejme že máme pořádné nýty a lepidlo aby byla paluba soudržná!«

Najednou se na obrazovce interkomu objevil východ z transmiteru.

Caresca, která nosila bohatou, fantastickou, kosmickou uniformu , se sklonila k Dagmaře.

»Podívej se okolo sebe, zašeptala. »Společně padesát lidí se dívá na stínítko obrazovky s jasnými schizoidními pocity. Jednak nevěřili, co jim Cascál slíbil - na druhé straně doufají, že měl pravdu, s tím co říkal.«

Dagmar se usmála; její mandlové oči se také soustřeďovaly na obrazovku.

»Máš pravdu, Carry. V několika minut to budeme vědět .«

Hypern se otázel potichu Cascala, že to ani vedlejší muži neslyšeli:

» Jak velké je vlastní to staré železo, které se tam má objevit. Ten ...

OVERLUCK?«

Joak se na něj podíval, pak zdvihly obě ruce vzhůru a ukázal osm prstů.

»Osm set metrů?«

»Ne «, řekl Cascál potichu. »Osmdesát.«

»Osmdesát metrů za 398 milióny Solarů ... to je v průměru pět miliónů za metr. Za to bychom měli dostat dokonce i horkou vodu, stanovil pevně Dyroff Hypern.

» Jsou také pozlacená držadla na splachovadlech?«

Cascál kývl.

» Ještě deset minut«, řekl neklidně. Vedle něho se šklebil Borges Couter, specialista na nerostné bohatství které se nacházelo pod vodou.

Zvolna a pro Cascala vyloženě nepříjemně uplynulo deset minut.

Pak ...

»To nemůže být pravda!« vydechl někdo.

Mezi sloupy transmiteru se objevila leskle stříbrná, jiskřivá loď a to přimělo kameru k pohybu zleva do prava. Lidé viděli zřetelný nápis nad zesíleným prstencem : OVERLUCK. Byla ta zcela moderní loď o průměru osmdesát metrů, jehož přistávací podpěry byly vysunuty. Dálkově ovládaná kamera se k ní pomalu přibližovala, pak se obraz rychle přiblížil a ukázala se loď, pořád ještě malá a pak se poblíž okraje kosmodromu spustila na zem. Čočky interkomu stály vedle transmiteru. Přes skleněné stěny vidělo padesát členů posádky, že se OVERLUCK spustil na zem asi tři sta metrů od nich, bezvadné přistál a konečně se otevřela dálkově řízená rampa na dně lodi.

Cascál zápasil s popudem, utřít si pot z čela, který mu tato scéna způsobila !

V každém případě je toto nová loď a vypadá odsud dokonale .

» Neslíboval jsem nic víc?« ubezpečoval Hyperna:

» Jednou budu vzpomínat jak jsi ty Cascale vstal a ukázal k východu transmiteru. «

»Zevnitř vypadá ještě více bezvadně!«

Padesát Prospektorů, pestrá směsice nesmírně nevšedního oblečení, efektních

vousů a zvláštních pokrývek hlavy všeho druhu a módních proudů, pocházejících ze stovek jiných světů se pohybovala k východu a vystupovala do kluzáku, který je přinesl k lodi, mezi jehož přistávacími podpěrami se vznášel druhý, menší kluzák. Vedle nakládacího prostoru, stálo osm úředníků zástupců vlády planety Olymp. Dívali se poklidně na nával Prospektorů, ale když se kruh dobrodružně vyhlížejších postav uzavřel okolo nich, museli se také oni zašklebit.

Cascal přicházel rychle za skupinou.

» Já jsem Joaquin Manuel Cascal«, řekl klidně.

» Musím zkontrolovat jestli jsou vaše doklady vlastníka lodi v pořádku.«

Hodnostně nejvyšší úředník udeřil do černé ocelové kazety, která obsahovala všechny doklady lodi.

» Jest-li jste Cascal, pak jste také majitelem lodi«, řekl.

» Ale císař Anson Argyris přijde později aby vám a vašim partnerům tu loď osobně předal.«

Kruh Prospektorů se dal do smíchu. Jeden vládní úředník vytáhl listinu a vysvětloval nahlas;

» Tady máme Prospektorskou loď OVERLUCK ...«, setkal se pobaveným pohledem Cascala, »... mohutně vyzbrojenou nákladní loď a úplně novou. Veškeré strojní zařízení bylo několikanásobně testováno, lineární pohon je připraven k použití, veškeré speciální zařízení pro navigaci a výzkum nerostných nalezišť a i pro vyhledávání veškerého podvodního, těžby schopného nerostného bohatství, stanovení místa ložiska, dezintegrátor vrtné soupravy a na přání Joaka Cascala několik zabudovaných zvláštních komponentů. Toto vše je úplně funkční a kompletní na palubě lodi.

Jméno lodi je OVERLUCK.

A tamhle už přichází císař Anson Argyris, aby předal Cascalovi předávající dokumenty, čímž se tento stává vlastníkem lodi.«

Kluzák se pomalu přibližoval blíž. Nesl znaky Olympské vlády a byl prudce zabrzděn. Vystoupil dva metry velký obr, v nepříliš malebné uniformě. Argyris byl ramenatý, a jeho hrubá tvář byla orámována sytě černými vlasy; mezi tím exceloval vyholený pruh vlasů, který se táhl od čela až po šíji.

Argyris těžce kráčet blíž se dvěma skoro právě tak velkými gardisty po svém boku a ve svých silných rukou nesl desky s dokumenty. Byl pozdraven šedesáti lidmi a se svým známým dunivým smíchem procházel okolo Prospektorů ke Cascalovi.

» Jsem neobyčejně šťastný, že vám mohu předat tuto nádhernou loď,« křičel.

Několik kilometrů od nich startovala kosmická loď; ale hlas císaře Argyrise ji bez obtíží přehlušil.

» Děkuji!« řekl Cascal a zašklebil se.

» Tato nádherná loď!« řekl Argyris a opět se usmál, pak prohrábl své kudrnaté vousy.

» Teď patří Vám, sice ne zcela, ale jistě budete moct ten malý rozdíl ceny

zaplatit.«

»I já si to myslím!« řekl Cascal.

Pohlédl úkosem na vysoké císařovi boty, které byli z měkkých kůží ozdobené nápaditou výšivkou a zářící vysokým leskem. Epolety na širokých ramenou tvořilo ryzí howalgonium a zářilo dokonce i teď na dopoledním slunci .

»Kam teď poletíte?« zeptal se Argyris po svém rachotivém chechtotu.

»Ven do vesmíru. Cíl ještě není stanoven, Veličenstvo!« ubezpečoval Cascal.

»Potřebujete náklad? Byl jste mi představen jistým mužem, jako dobrý pilot a čestný Prospektor, Cascale!«

Joak zacloumal zamyšleně hlavu a vzal do svých rukou vlastnícké dokumenty od lodi .

»Ne, děkuji. Abych tak řekl celý náklad zvláštního druhu se již nalézá na palubě « - a ukázal klidným pohybem na svých padesát druhů.

»Skutečně!« volal Argyris nahlas. »Vskutku! Škoda - dostali byste ode mne hezkou zakázku. Kdy chcete odstartovat člověče?«

Cascal se podíval na hodinky a nahlas odpověděl:

»Do deseti minut, Veličenstvo.«

Anson popadl jeho ruku a začal mu s ní prudce třást, jako kdyby ji chtěl nechat na památku.

»Tímto předávám vám a vaší znamenité posádce dokumenty, které dokládají, že jste majitelem této lodi. Zavazadla a náklad je právě sem přivážen, to jsem zařídil. Přeji vám vždy dobrý let, bezpečné přistání a bohatý výnos, Joaquine Manueli Cascale!«

Cascal se uklonil a vysvobodil svou ruku z císařovi tlapy , ve které ačkoli nebyla zrovna malá, beznadějně zmizela.

Anson Argyris ukázal na Carescu a Dagmar, které stály hned za Cascalem. Ostatní vládní úředníci se šklebili, když slyšeli císařův hlas jak říká:

»Nemáte jen bezvadnou loď, Cascale, ale i dobře vypadající mužstvo, zvlášť myslím tu ženskou část.«

Cascal se uklonil a řekl uctivě s jeho sonorním hlasem přičemž se sarkastický šklebil:

»Kvalita posádka, Veličenstvo, odpovídat vašemu vzezření.«

»Dobře!« odpověděl císař. »Teď jděte do lodi a převezměte si ji - Doufám, že všechna vaše přání byla zohledněna.

»Ještě jednou: Dobrý start a hladké přistání!«

Cascal a císař si vespolek několikrát potřásli rukami a pak těžce odkráčel ramenatý obr zpět ke svému kluzáku.

Gardista přistoupil ke sklápěcím dveřím, které se otevřely, císař nastoupil, rozeřvali se generátory a kluzák se hnál při zemi na východ. Vládní úředník odevzdal zbývající lodní doklady a také odletěl.

Pilot osobního kluzáku zůstal stát vedle Cascala a zeptal se polohlasně:

» Potřebujete mě ještě, pane?«

Cascal mu dal diskrétně sto solarů do náprsní kapsy a pilot pomalu odcházel. Z podzemních sil se vynořil malý nákladní vlak složený z nákladních aut a tažený tahačem jež ovládal robot. Mezitím než tahač přijel posádka si již prohlížela svoji loď. Pak ještě přijel malý zavazadlový vůz přímo pod nakládací rampu lodí. Druhý vlak se také přiblížil a přivážel Carescou vybranou výstroj ze skladu.

Cascal šel loudavě do lodi.

»Já tomu stále nemohu uvěřit«, slyšel hlas ze vstupní propusti, který patřil Deeteru Colvinovi a byl stále ještě skeptický.

Cascal se jen zašklebil.

Ted' věděl, že se zdařil první krok jeho plánu. Cascal prošel vzhůru příčnou rampou, používanou jako antigravitační šachtu a šel cílevědomě podél koridoru až na úroveň kde se nacházela kapitánská kajuta. Skládala se ze dvou identických místností. Maličká toaleta se sprchou, velkoryse zařízená pracovna s možností, realizovat geologické průzkumy a všechny ostatní úlohy, které souvisejí řízením lodi, a malá ložnice. Všechno byl znamenitě moderní a bez zbytečných výdajů zařízeno. Ted' působila místnost podivně prázdně a chladně. Za několik hodin se však dala vhodně zařídit; zavazadlo velitele leželo v ložnici v ohromné bedně.

»To by bylo«, řekl Cascal a vyndal z náprsní kapsy svého saka malé, ploché dálkové ovládání, které vypadalo jako náramkové hodinky. Uložil ho do malého sejfu ve své pracovně. Poté zapojil Interkom a vybral si kabinu která podle rychle nakresleného plánu patřila Caresce.

Stínítko interkomu mělo velmi ostrý, barevný a trojrozměrný obraz.

» Caresco - jsi spokojena « zeptal se tiše a usmál se na ni.

Kývla spokojeně a pohladila si dlouhý vlas na své tváři.

» Přímo dojemně, ani na pěkné pokrývky jsi nezapomněl, řekla se stopou ironie.

»Znáš zatím moje důvody a ... Přání«, řekl.

»Já tě znám. Ano, jsem spokojena! A zařízení, myslím techniky, v tom velkém prostoru je vynikající. Přesně tak je loď pro mě přizpůsobená.«

Cascal podotknul:

»Tak jsem to naplánoval, Carry.«

Odpověděla mu dlouhým, mlčenlivým pohledem, který byl jen jemu srozumitelný:

»Ano, tak ty plánuješ, Joaquine!«

»Za dvě hodiny se sejdem ve velící centrále, ano? Ty a ostatních devět specialistů se musíte seznámit s technikou lodi i se sebou navzájem.«

» Dobře. já se mezitím tady zařídím.«

Náklad byl umístěn na palubě, a členové posádky měly hned příležitost si vyskoušet některá zařízení. Tím, jak viděli, že všechno výborně funguje, zmizeli jejich poslední pochybnosti.

Sta dvacet minut potřebovalo padesát Prospektorů, aby se ubytovali. Obytné

místnosti, pracovny a ložnice si každý upravil podle svého, radostné barvy, všude zněla hudba, zářily stínítka interkomu a tiše šuměla klimatizace.

Ve zvláštním skladu se starala Dagmar O'Yutang o proviant a kde si také Caresca, Hypern a Cascal vzali silný kávovar. Sterilní vzduch uvnitř lodi byl plný cigaretového kouře, kouře z doutníků a vůně laciného tabáku všech možných značek.

Cascal seděl na dlouhého jídelním pultu v lodní jídelně a přemýšlel, před ním stál kelímek plný černé silné kávy a popelník, ve kterém čoudila cigareta.

Caresca se zeptala:

»Přemýšlíš, Joaku?«

A on mlčky pokýval hlavou.

Lod' byla připravena ke startu, všechny stroje, až na pohonné motory běžely.

Ale Joak Cascal si uvědomoval, že jen on sám zná tajemství této lodi. radši se nedíval do čočkovité schránky, která ukrývala tisíc pět set kilogramů čistého Howalgonia. Schránka měla vlastní zdroj pohybové energie se soběstačným systémem a Cascal ji mohl dálkově ovládat. Toto byla jeho osobní tajná zbraň pro příští nasazení.

Joak zamáčkl cigaretu, dopil pohár a řekl:

»Myslím, že bychom měli startovat. Setkáme se spolu v řídicí centrále.«

Pak vstal a opustil lodní jídelnu. Šel poněkud dopředu skloněný, zmýlil se ve vchodu a tak ještě jednou použil rampu, kterou se dostal do centrály. Prostranství se už od prvních kulových lodí příliš nezměnilo.

Jednotná skupina sedadel, snímače děrných štítků, stěna s obrazovkami nebo interkom byly stále na stejných místech. Před oválnou panoramatickou obrazovkou, kombinovanou z mnoha konkávních stínítek, byla anatomická otáčecí křesla.

Cascal došel ke svému místu, aktivoval panoramatickou obrazovku, zapnul několik interkomů a hlásil do pružně uloženého mikrofonu:

»Mluví Cascal, volám veškerou posádku OVERLUCKU. Prosím jmenovitá hlášení.«

Jedno po druhém přišlo padesát hlášení. Cascal si zatrhl na svém seznamu a spokojeně pokyvoval hlavou.

Všichni byli na palubě.

Caresca zatlačila jeden z mnoha vypínačů.

»Pozemní kontrolo!« volala Caresca

»Jsou všechny kusy výstroje, veškerá zavazadla a zásoby na palubě?«

»Všechno je na palubě a vstupní otvor je podle předpisu zablokován a zajištěný.«

»Děkuji. Žádám posádku centrály na svá místa. Start do třiceti minut. Uzavřít všechny vchody, vyzvednout nakládací rampu.«

Přesunula několik spínačů do základní polohy.

Vstup se uzavřel a rampa se pomalu zasouvala a rozšířilo se napětí tak jako před každým startem lodi.

»Zde Sarto Ryan -!«

Sarto zasalutoval Cascalovi a zahájil svou práci, probíral referenční příručku a provedl několik zkušebních spojení. Pak si nastavil židli přesně pro svoje držení těla a zhluboka si vydechl.

Na obrazovkách viděl okolí lodi:

Prostor kosmického přístavu v poledním slunci Olympu.

»Robeer Hananya«, řekl strojní inženýr.

»Přítomen, Joaku!«

»Okay!« zavrčel Cascal.

A tak to šlo dál .

Asayah ...

Torjessen ...

Alfaro ...

Colvin ...

Stroje lodí nabíhali se sytým mručením .

Augerman ...

Couter ...

Hypern ...

O'Yutang ...

»Jsme kompletní «, řekl Cascal.

»Prosím spusťte program pro normální start. Čekáme na povolení ke startu a k opuštění hvězdného systému , pak budeme tři dni zalétávat loď a zkusit mužstvo. Jasný?«

Sarto Ryan, radista, navázal spojení s řídicí věží , nahlásil kurs lodi převzal od pozemní kontroly čas startu, který předal dál k řídicímu pultu. Počítač začal tikat a chvět se.

Data byla předána řídicí positronice a tam uložena v paměti.

... a přesně v jedenáct hodin třicet odstartoval OVERLUCK z planety Olymp.

*

Následující tři dny byly naplněny prací. Loď byla testována, a posádka bylo v tvrdém zácviku který trval sedmdesát dva hodin sice ve směnách ale o to intenzivněji.

Řízení lodi nečinilo Joaku Cascalovi žádné potíže neboť před třem měsíci několikrát letěl od Astery, hlavní bylo že se obnovila těsná spolupráce s Dyroffem Hypernem, který se tak opět stal jeho pravou rukou.

Jedenáct členů posádky - muži i ženy - na kontrolním stanovišti pracovalo jako posedlí, jelikož se zadávané úkoly stávaly čím dále tím víc obtížnějšími. Byly prováděny poplachy, při kterých se bleskurychle opouštěla loď za pomoci Jetů a malých pomocných člunů. Byly jakoby zachycovány hyperrádiové signály a bylo

potřeba je rychle dešifrovat a tak každou hodinou získávali Prospektoři zpět svou starou jistotu. Cascal je přepínal záměrně, aby se zjistila špičková zatížitelnost jeho i posádky a tak test probíhal sedmdesát dva hodin.

Veškerá positronická výstroj lodí byla vynikající, tak jak Rhodan a Deighton slíbili.

Posádka a technika se vzájemně doplňovala - byl to prvotřídní materiál, to co terránské loděnice vyrobili a posádka, Cascalem vybraná, ji výtečně doplnila. Potom, po třech nervozních dnech, řekl Cascal:

»Tady Dyroffe - to je náš první cíl.«

Vytáhl plastickou fólii se souřadnicemi soustavy z kapsy a položil ji před Dyroffa na pult.

»Talb-Lessah?« zeptal se „nevěřicně“ Dyroff.

»To jsem nikdy neslyšel.«

Cascal se ďábelsky zašklebil a masíroval si unavené oči.

»Bez obav, ještě dobře poznáme tuto planetu. Je poměrně pustá a leží daleko od obchodních cest. Já mám své důvody, tam abychom tam přistáli, a budete znovu žasnout, co tam objevíme.«

Zručnými prsty natákal zastupce velitele údaje do positroniky.

»Budeme se ještě více divit než teď?« dotazoval se Dyroff pichlavě.

Cascal kývnul.

»Dozajista. Já vím, že vám všem spadne čelist, až přistaneme. Rychle! Zvýšit rychlost!«

Několik krátkých povelů a údaje byly vloženy do paměti - a OVERLUCK nabral zrychleně směr kde ležel jejich cíl.

Mezitím měl Dyroff rozevřený manuál, pozorně ho prohlížel a nespokojeně kroutil hlavou.

»Obrovský svět«, řekl »málo kyslíku, jedna celá tři g, pouštní planeta, jedno stárnoucí slunce. Neobydlený, žádná fauna, slabá flóra, byl jedenkrát dějištěm kosmické bitvy - před asi jedenácti sty lety. Žádné pozoruhodné skutečnosti, Joaku!«

Cascal se opíral se o židli a povzdechl si.

»Pozoruhodnou skutečností je to, že my jednou naTalb-Lessah přiletíme, to ovšem nezaznamenala žádná příručka všech kosmických národů z celé Mléčné dráhy. Jinak bychom tam neletěli ... Jsme stopaři nebo Prospektoři?«

»Prosím,« řekl Dyroff, stále ještě velice pochybovačně, »Ty jsi šéf.«

»Přesně tak!« uzavřel debatu Cascal.

Postál, obrátil se na ostatní a prohlásil:

»Předávám velení Dyroffu Hypernovi. Velitel je unavený a jde si odpočinout. I když je loď v hyperprostoru, prosím leťte obezřetně. Zítra, až se všichni dosyta vyspíme, vezmu vás do přísahy. Vyloženě posvátný akt - tak odpočívejte. Někjaké otázky?«

Dagmar se potají smála.

»Je předepsaná velká večerní toaleta, šéfe?«

Cascal se donutil k unavenému úsměvu.

»Ne, jenom buďte tak jak jste. Tak jste také opravdový!«

Opustil centrálu a vrhnul se úplně vyčerpaný na svoje lůžko. Okamžitě usnul a probudil se pořádně pozdě. Zvolna se umyl a cítil se blaze. Byl opět ve svém starém živlu, Prospektor vedle Prospektora.

Daleko před lodí ležela planeta Talb-Lessah. Pustý svět plný komolých kopců a vyprahlých písečných pouští. Planeta, které měla jen nepatrné zbytky atmosféry - mrtvá planeta.

S jedním tajemstvím, to znal toliko Cascal.

*

Mezitím co loď řízená positronikou, letěla ke svému cíli, shromáždilo se padesát lidí v lodní jídelně. Ze stolů bylo sklizeno nádobí a zbytky jídla uloženy. Pak Cascal zavázal své lidi přísahou podle obyčeje Prospektorů .

Mluvil dlouho, slavnostně znějící věty měl zformovány podle staré tradice, na kterou měli všichni odpovědět. Konečně se zvedlo padesát paží, a přísaha byla vykonána.

Všichni členové vytvořili od tohoto okamžiku nové společenstvo; tak jak bylo zamýšleno podle tradice Prospektorů.

Cascal byl vlastníkem lodi a kromě toho byl »Patriarcha«. Byl vládce nad životem a smrtí, jeho rozhodnutí mohla být sice sporná, ale byla rozhodující. Teď si byl konečně jistý, že těmto padesáti lidem může plně důvěřovat, protože tato přísaha byla pro Prospektory více než jejich vlastní život. Odhodlali se tomu, setrvali zde a tak mu mohl spadnout další kámen ze srdce.

»Nyní jsme velká rodina, « posmívala se Caresca. »Mohu ti teď, tobě jako otci něco říci, Joaku?«

Joak přiblížil svoje rty k jejímu uchu, odsunul zpět její vlasy a pošeptal ji:

»Postarám se o to, že příště o tom způsobu oslovení nebudeš mít více žádnou pochybnost, moje nejmilejší.«

Caresca zčervenala, usmála se a odpověděla.

»Hodně úspěchů!« řekla pak úsečně.

»Díky.« A loď se hnala hyperprostorem a mužstvo si postupně zvykalo na loď i na lidi okolo sebe. V těchto dnech ztratil OVERLUCK něco ze svého nového chladu a lesku.

Konečně se vynořilo na stínítku obrazovky u Ardreye Augermanse planeta.

»Planeta Talb-Lessah na obzoru!« ohlásil majestátně.

»Úžasné, řekl Cascal a obrátil se na Dyroffa.

»Zahaj prosím tě přistání .«

»A na které místo?«

Cascal pokynul Augermanovi, odborníkovi pro průzkum povrchu.

»Ardrey ... vyhledej prosím, na kterém místě planety stojí loď.

Velmi malá kosmická loď je někde mezi horami. Vedle ní přistaneme .«

Tahle loď kdysi přecházela z lineárního prostoru zpět do trojrozměrného Einsteinova prostoru. Jeden malý světelný bod byl větší a větší. Bylo to slunce tohoto mrtvého planetárního systému, malá, bílá hvězda. Potom navigovali a vypočítali Augerman s Dagmarou polohu planety. Loď provedla prudký nálet s nepatrnou opravou kursu. Byla to maličká, skoro bílá koule, bez mraků a bez znatelných rozdílů. Zaměřovací anténa lodí zahájila svoji činnost, a hledala na nesmírně žlutém a písčitém povrchu pomocí odrazů a jejich zpětným srovnáváním nepatrný kovový předmět. Konečně zaměřili stěží pozorovatelný impuls poblíž jižního pólu planety. Loď se přibližovala a zahájila brzdící proces. Cascal, sledoval všechny manévry, opřen o šachtu antigravu pozoroval, jestli opravdu přistanou na místě, kde stála loď . Všechny hodnoty souhlasily a když se dostatečně přiblížili, ukázal Augerman zvětšený obraz, který ležel pod OVERLUCKEM, Cascal spokojeně kývnul a zapojil zařízení, jež ho spojilo s veškerými prostorami lodí.

»Tady je Cascal«, řekl tiše. Jeho hlas měl tu vlastnost, že i při nepatrné síle hlasu vyplnil každý prostor.

»Přistaneme za několik minut vedle zaručeně nejdrahocennějšího lodního vraku v celé známé Galaxii. Zapojím displej .«

A tak i ostatní členové posádky mohly spolu s ním sledovat, jak se OVERLUCK pomalu spustil a přistál dvacet metrů vedle neznámé kosmické lodí. Talíře zemních podpěr se zatlačili hluboko do písku.

»Skutečně opuštěná, bezútěšná planeta«, ujistňoval se Dyroff Hypern .

»Souhlasím. A to má být vzácný vrak?« ptal se Ryan, výborný radiotelegrafista.

»Vsadíme se, ne?« odpověděl Cascal.

Obrazovková galerie ukazovala zdrcující neutěšené okolí. Byla tady kotlina obklopená světle hnědými horami, ze kterých byly vidět jen stíny. Všechno ostatní se rozpouštělo ve světle blízkého slunce. Žlutá písečná poušť, několik odtržených úlomků skály; vedro zapříčinilo, že se obraz chvěl. Jen ocelová siluetu vraku zde tvořila protiklad. Talíře zemních podpěr byly zaváty, vzadu se vypínaly dlouhé písečné přesypy. Všechno působilo jako spálené ze strašlivého slunce.

»Co je to za loď?« ptal se Alfaro, skoro dva metry vysoký specialista na astronavigaci.

Cascal odpověděl:

»Jedna Prospektorská loď, správněji ten vrak je jedna z mnohých takových.«

»Jak se jmenuje ta loď?« zeptal se opět astronavigátor

Cascal ukázal palcem na detail na obrazovce.

»Čti!« doporučil mu suše.

»MA ...«, slabikoval Alfaro nahlas, »MA ... I ... M... MA.«

Dyroff zahvízdnul pronikavě přes zuby. »MARIMA!« řekl potom.

»MARIMA ... to já přece znám. Joaku! To byla přece tvá loď, že je to tak?«

Cascal se široce zašklebil a potvrdil to:

»Máš pravdu. To byla má loď.«

Nyní pozorovalo tu loď přesně padesát párů očí. Byl to zřejmý vrak. Na hladkém obložení vnějšího potahu zeli velké, černé otvory, jako by byl ostřelován energetickou zbraní středního kalibru. Na prstencovém zesílení byli patrné hluboké zářezy, bylo vidět otevřené elektrické vedení a stopy po mnohých jiných malých výbuších. Vstupní otvor byl roztrhán a visel šikmo na těžkých závěsech. Malé, jakoby vyražené, vyhlíželi stopy nějakého tepelného zářiče, které se táhli skoro od jednoho pólu lodí ke druhému. MARIMA - sama písmena byla jen zčásti patrná a k přečtení - se nepochybně zúčastnila tvrdého boje.

»Co se tady stalo« ptala se Dagmar od svého pultu.

Casal se stísněně zašklebil.

»Kdysi jsem prchal před jedním křižníkem ze soustavy Dabrifu a udělal jsem několik chyb. Nikdo mimo mě nepřežil, a stavěl jsem se mrtvým a čekal jsem. Konečně jsem mohl uprchnout s pomocí jednoho Space jetu; ale nechtěl bych opakovat tento let podruhé.«

»A proč je ta loď tak důležitá?« ptal se Hypern paličatě.

»To uvidíte, až budeme tam naproti!«

Cascal zapojila některá tlačítka a pak rychle řekl :

»Desintegrátor vysunout a připravit k nasazení, prosím. Pak také potřebuji veškeré vznášecí plošiny a třicet mužů ve skafandrech. Snad postačí jen lehké obleky. Hypern, Ryan a Caresca půjdou, prosím, se mnou.«

Cascal šel rychle nahoru do střelecké centrály, posadil se na židli za zaměřovač a připravil si zbraň k činnosti. Viděl před sebou svoji ohromenou, žasnoucí a němou posádku, jak on bezohledně střílí na vrak. Jednotlivé desky se rozpouštěly a padaly dolů na písek. Nosníky byly obnažené, a prudké sluneční světlo nyní osvětlilo vnitřek lodí a odhalilo skladiště, plné velkých, krychlových beden. Byly to černé bedny s ochranným vzduchotěsným pláštěm z černého plastiku, na kterém bylo nastříkané jenom písmeno H.

Někdo počítal a oznámil nahlas výsledek.

»Padesát šest beden, pokud mohu vidět.«

Cascal zabručel dobře naladěm, když se i poslední kout ložného prostoru objevil na světle:

»Správně!«

Potom se pomocí těžké, dopravní plošiny přibližovalo třicet čtyři mužů k vraku, až pronikli do jeho ložného prostoru, mezitím co se dálkově ovládaná plošina vznášela vedle vraku lodí.

»Kdyby jste věděli! « pomyslí si Cascal. Kdyby jste jenom tušili, jakou hru tu hraje Solární rozvědky a co jsem tady zinscenoval! Pravá MARIMA byla nad Aternem neodvratně rozstřílena. A to tady to je vrak, který byl vytvořen rozvědkou.

Několik ručních lamp se rozsvítilo a prohledávalo prostor lodí.

» Já snad zešílím! Takové jmění!«

Hlas rozdrnčel reproduktor v přilbě.

» Co se stalo?« ptal se Cascal hlasem plným škodolibé radosti.

» Howalgonium!« vřestěl muž.

» Skutečně!« odpověděl Cascal a uslyšel záplavu překvapení ve svém radiovém přístroji.

»Ryzí Howalgonium. Padesát šest beden plných Howalgonia.« kdosi četl údaj o hmotnosti.

» Pět set kilogramů.«

Ozval se pronikavý chechot, a pak nedůvěřivé ubezpečení Dyroffa Hyperna:

»Má pravdu. Dvacet osm tun čistého Howalgonia! Jak jsi k němu přišel? To má cenu miliardy!«

S hraným klidem Cascal odpověděl:

» Přece jsem vám říkal, že tady je ten nejcennější vrak z celé Galaxie. Nechtěli jste mi věřit a tady teď máte důkaz.«

Zkoprnělá posádka lodi teď měla další námět k diskusi o nálezu, o jeho ceně a jak ho výhodně zpeněžit. Cascal pokynul, dal několik povelů, a muži začali nakládat bedny na plošinu. Potom se první plošina vznášela na druhou stranu k OVERLUCKU otevřela se propust do nákladového prostoru a začalo se skládat. Toto se několikrát opakovalo. Netrvalo to ani půl hodiny a pak byl ložný prostor prázdný. Cascal hlídal práci a tu uslyšel náhlý krátký, potlačovaný výkřik.

»Joaku!«

Poznal Caresčín hlas.

»Zde. Kde jsi?«

»Na cestě vedle ložného prostoru. Třetí odbočka.«

Hnal se tam rychle, spolu s Hypernem, který ho provázel a při běhu vytáhli zbraně. Štíhlé děvče v kosmickém obleku se opíralo o jednu stěnu a upřeně se dívalo na seschlého nebožtíka, který před ní ležel na zemi oblečen v lehkém skafandru u něhož chyběla přilba.

»Mrtvý! Cascale!«

Joak položil své paže na její ramena a tiše řekl:

»Tady na lodi je přesně třicet devět nebožtíků. Všichni přišli o život při útoku. Můžete prohledat loď, protože s překládáním jsme skoro hotovi.«

A tak šel Hypern, stále ještě zbraň v ruce, dalšími částmi lodi a nikdo mu v tom nebránil. Také uvnitř byl MARIMA napůl zničená.

»Dvacet osm sudů čistého Howalgonium!«

Mumlal si tiše. »Zelenavě modře se třpytící nerost, který nelze uměle vyrobit. Odkud má Joak takové množství Howalgoniuma? Ted' taky chápu, proč dostal takový vysoký kredit!«

Uslyšel signál z OVERLUCKU a vydal se na zpáteční cestu do ložného prostoru. Tam se pohyboval stále ještě zamyšlený a mlčenlivý,

Nastoupil na poslední vznášecí plošinu když se předním ujistil radiokomunikačním zařízením, že nikdo na vraku nezůstal. Potom se nákladní

plošina vydala do prudkého slunečního světla.

»Slovy dvacet osm sudů!« mumlal si vzrušeně, když se zbavoval kosmického obleku.

Věděl:

Člověk uměl používat tento vzácný a drahý nerost pro rádiové přístroje, pro vysoce přesné zaměřovače, pro lineární pohon a pro generátory ochranného štítu. Tohoto času činila tržní cena sudu Howalgonia deset miliard Solarů.

Vylekaný Hypern byl bledý, když si šeptem neustále říkal:

»Dvacet osm miliard Solarů! Za to dostane Joak celou planetu!«

Šel zamyšleně pomalu zpátky do řídicí centrály a zastavil se vedle Cascala a nepřetržitě se bránil nepříjemným otázkám jak jen mohl.

Náhodou padl jeho pohled na jeho přítele, a ten zpozoroval nápadný třpyt v Dyroffových očích.

»Jak se máš?« zeptal se pokrytecky.

»Všechno ti věřím « řekl Dyroff nezvučně, » ale dvě stě osmdesát miliard Solarů ...? Já nevím co na to mám říct.«

S potřásáním hlavou vrávoral Dyroff zpět na svoje místo. Po chvíli slyšel, jak se Dagmara O'Yutang ptá :

»Šéfe, jedna otázka: Kam teď míříme ?«

Cascal řekl klidně:

»Vyhledej, prosím, souřadnice systému Newton a naprogramuj je. Tam poletíme.«

Shaw Alfaro ukryl svoji tvář za oběma rukama a tlumeně zasténal.

»Bolestná návštěva!« mumlal si potichu.

Mezitím co OVERLUCK odstartoval od planety Talb Lessah a nabral nový kurs, přemýšlel zastupující velitel Dyroff Hypern, co za uplynulých šedesát minut všechno zažil. Dvacet osm sudů po půl tuně Howalgoniuma bylo naloženo a Cascal se zatím na tváři šklebil na celé kolo a zatím mlčel, jak k této "havárii" přišel. Působilo to hodnověrně, neboť toto ohromné bohatství bylo nezpochybnitelným důkazem, který nikdo nemohl vyvrátit. Ani Hypern, přestože jeho nedůvěra a jeho skepse byla veliká. A to ani nevěděl, že domnělé mrtvoly na MARIMĚ byly plastickým mistrovským dílem Solární rozvědky.

Mrtvoly byly falešné i vrak byl falešný. To všechno věděl jen Joak Cascal a kvůli důležitosti jeho úkolu se nikdo nesměl dozvědět pravdu, protože riziko bylo příliš veliké. Joak seděl a pozoroval stínidla obrazovek, které teď zvolna černaly. Hvězdy se vynořovaly a motory OVERLUCKU hnali loď ven do prostoru, a k druhému cíli jejich cesty.

Byla to tkzv. Vědecká soustava, pojmenovaná po muži, který mezi roky 1643 a 1727 stanovil dva klasické pohybové zákony, podle kterého se Měsíc a oběžnice pohybovaly a také Newton systém se svými sedmnácti planetami, který byl vzdálen 24 617 světelných roků od Země.

3.

Shaw Alfaro byl velký a hubený; jeho černé oči pod hustým, bílým obočím spočívali na stránkách příručky, která před ním ležela na pultu. Mezitím co se OVERLUCK hnal nadsvětelnou rychlostí, hladil si Astrogator hustý, bílý vlas a citoval nahlas z popisu Newtonova systému.

»Tady stojí pro všechny, kteří to nevědí, « řekl do mikrofonu.

Jeho hlas vycházel z amplionů do všech prostorů lodi. Každý, kdo se o dalekém cíli letu zajímal mohl poslouchat.

»Slunce je modrý obr. Celý systém zahrnuje sedmnáct planet a jeho souřadnice jsou již dlouho známé, leží na vnějším prstenu galaktického středu.« obrátil list .

»Všech sedmnáct planet je obydleno, ovšem nepřímě. Nalézají se tam vědecké stanice pro různá pozorování. Nejvíce je speciálních staveb s malou posádkou, které se střídají na směny .

Kopernikus je zajímavá planeta, která připomíná Zemi, měří u rovníku 13 618 kilometrů a má gravitaci 1,03 g. Vzduch má složení vhodné pro normální osídlení, tedy hodnoty jako Země. Střední teplota činí třicet a tři tisíce stupňů Celsia. Kopernikus rotuje okolo své osy dvacet šest hodin a čtyřadvacet minut. Šest velkých kontinentů, širá moře a vyloženě hezká krajina. Nejvíce je rozšířena forma krajiny podobná savaně tu a tam přerušovaná lesy.«

Joak Cascal upřeně hleděl s hlavou dozadu na stínítko obrazovky.

Splnil druhou část svého úkolu - dopravil dvacet osm sudů Howalgonia, z arzenálů Solární rozvědky, ale to byla jen součást přípravy. Teď záleželo na něm, aby se spojil s vědci Newtonova systému. A pravděpodobně s oběma skupinami. To byla třetí část velkého plánu.

»Podle tvého popis musí Kopernikus být překrásný!« řekl Borges Couter pevně.

»Ano, « řekl Astrogator, » to souhlasí. Já jsem tam, ale ještě nikdy nebyl.«

»Konec konců, « vpadl do rozhovoru Cascal, »je to přesný popis této planety, která byla teprve nedávno objevena. Jak jistě víte vědci zde dlouho skrytě pracovali.«

Shaw předčítal dál z rozsáhlé příručky :

»Hlavní město Kopernikusu a šesti dalších planet, se jmenuje Utopolis. Leží téměř na rovníku, na čtrnácti stupních západní délky. Utopolis leží vesměs více než 2500 metrů nad mořem, na široké náhorní plošině. Kosmický přístav je severně, u velkého jezera, které se jmenuje Tycho Brahe . To je v podstatě všechno, co musíme vědět.«

Cascal se obrátil na radiotelegrafistu a řekl polohlasně:

»Až vstoupíme do normálního prostoru navažte, prosím spojení. Chtěl bych rád mluvit s Hepongem Cylopherem. Ale nebude pro něj jednoduché vzpomenout si, a tak prosím navažte spojení nejprve svým jménem.«

»Samozřejmě, Patriarcho Pascale «, řekl Ryan pevně.

Caresca se loudala ze svého místa a posadila se na opěradlo od Cascalova

anatomického křesla. Lod' se hnala pomocí lineárního pohonu vstříc planetárnímu systému. Caresca ukázala na jasný obraz na obrazovce a zeptala se:

»Nechci sahat na tvoje tajemství, velký patriarcho - co může vědět jedna nevzdělaná logistička o tomto systému? Musím se přiznat, že žalostně málo.«

Dyroff zdvihl pravou ruku a řekl výrazně:

»To stejné platí i pro mne. Konec konců mám vést spolu s tebou tam dole vyjednáváním a právě tak málo se v těch vědcích vyznám. Co je to za lidi?«

Cascal krátce zapřemýšlel ; chtěl být tak čestný jak to jen půjde, ale nesměl prozradit z bezpečnostních důvodů příliš mnoho.

»Konec konců, « řekl rychle k Ardreyi Augermanovi, »přiletíme ke kosmickému přístavu od severu .«

Augerman sraštil čelo a podíval se na své výpočty.

»Ale ... my přilétáme sem na planetu od jihu.«

Cascal ukázal svojí rukou na Augermana:

»Později nás povedu, prosím, až poletíme podsvětelnou rychlostí provedeme korekturu letu . Přiletíme od severu.«

»Dobře.«

»Společenství vědců je velká skupina drobných seskupení, které pocházejí ze všech částí galaxie «, řekl potom Cascal. »Abych tak řekl oni se sem uchýlili ze známých důvodů: Nevážili si jich, kvůli finanční tísní, pro ideje, které jinak nikde nemohli uskutečnit ... tento systém byl nesmírnou tavicí nádobou všech ras. Nejsou to jenom Terranci, ale bez výjimky všichni živí tvorové, kteří jsou humanoidní. Nejvýraznějším povahovým rysem vědců - ostatně nejen vědců! - je nedůvěra. Jak už se kolikrát v historii prokázalo jen několika lidem nebo vládnoucím skupinám se mohlo důvěřovat.«

»Nedůvěra, « řekla Caresca tiše, » přemrštěná nedůvěra toho dokáže hodně zničit.«

»To je pravda« šeptla Dagmar O'Yutang.

Cascal ji pohybem ruky utišil.

»Vědci jsou od základu konzervativní lidé. Jsou, jak jsem za svých častých návštěv vypožadoval a snad správně porozuměl, upřímní a čestní stoupenci společenského řádu, který zavládl před jedním tisíciletím. Jsou doopravdy praví přátelé Terranců a jsou také přívrženci Perryho Rhodana.«

»Paráda!« zamumlal Hypern.

Torjessen citoval zapomenutý slogan:

»I like you and Perry Rhodan!«

Cascal se zašklebil a pomalu poodešel.

OVERLUCK se blížil stále víc k modrému obru ve středu systému. V několika minutách se osmdesát metrů měřící ocelová koule vynořila z lineárního prostoru a na obrazovkách se objevilo okolí lodi.

»Mimoto jak možná víte je většina vědců hluboce zarmoucená neštěstím, které se přihodilo solárnímu lidstvu.

Existují však také některé hlasy, které vítají neštěstí Sluneční soustavy a smrt Rhodanových přátel. Bohužel jsou dvě skupiny uvnitř tohoto vědeckého světa.«

»Dokonce i zde?« zeptala se Caresca.

»Přímo zde, řekl Cascal klidně.

»Lidé s velkým intelektem jsou snadno ovlivnitelní v normálním civilním životě a tak zde existují Realisté a Lapalisté.«

Hypern zeptal se bleskurychle:

"To pochází od slova lapálie?«

Cascal potřásl hlavou.

»Jde o šéfa tohoto hnutí, kterého já osobně neznám a jmenuje se Gerinos de Lapal.«

» Rozumím.«

»A jaké má cíle toto hnutí?«

Cascal pokrčil ramena a rozhodil ruce, jako kdyby chtěl říci, že za tento vývoj nemá žádnou odpovědnost a pak řekl:

»Realisté jsou spokojeni s poměry a jsou vcelku pasivní, naproti tomu si přísně hlídají komu svoje vynálezy prodávají.

Dabřifa například nedostane od nich ani jedinou vědeckou informaci. Tato skupina je vedena Cylopherem a jeho profesí je biologie, jeho titul je >Duchovní rada<!

Dagmar O'Yutang obsluhovala zařízení a tu zvolala:

»Za tři sta sekund bude loď zpátky v normálním prostoru .«

»Děkuji.«

»Další skupina, Lapalisté, jsou značně rigorózní. Zkoušejí své vynálezy na stejném základě jako realisté. Obě skupiny chtějí totéž, ale jejich metody jsou rozdílné. Naším posláním na této planetě je prodat těch dvacet osm sudů Howalgonium realistům. Sudy jsou získány nezákonně a musejí být proto prodány levněji, jinak by nás mohli všechny zatknout a vydat nás úřadům . A toho bych se chtěl zájmu nás všech vyvarovat .«

Dyroff Hypern řekl lakonicky:

»Já také, Cascale.«

»Potom jsme jednotní. Musím vám povědět jak jsem to Howalgonium získal v takovém množství, které ještě lze na Kopernikusu prodat, každé další by prudce snížilo cenu. Na to znám Cylophera moc dobře. Jsme zde teprve na počátku!«

Hypern se lehce udeřil na čelo.

»Pomalu začínám chápat, Joaku!«

Cascal se zahleděl na palubní chronometr a zamumlal:

»Několik minut před přistáním je také nejvyšší čas, příteli Dyroffe!«

Pak se objevily na panoramatické obrazovce hvězdy a silné světlo z centra slunečního systému. Automaticky se aktivovali navigační přístroje a počítač začal zpracovávat údaje.

Jindy tichá centrála se probudila k životu. Světla se rozsvítily, páskové

jednotky se roztočily, obrazovky se rozzářily a objevily se obrazy všeho druhu.
Konečně zvolala Dagmar O'Yutang:

»Přebírám souřadnice šesté planety potřebné k zaměření, jsme od ní vzdáleni třicet světelných minut.«

A Santo Ryan řekl:

»Mám signál, Cascale.«

Zatímco OVERLUCK zpomaloval svůj let a blížil se k ekliptické dráze systému Newton po klikaté dráze mezi jednotlivými planetami, ozval se radiový přístroj . Santo Ryan přepojil obraz a zvuk na místo velitele a Cascal si posunul těžké křeslo dopředu.

»Kosmická kontrola Newtonova systému«, řekl studený hlas, který patřil hubenému muži v rozepnuté sportovní košili sedícímu u přijímače.

»Prosím identifikujete se.«

Cascal pokývnul na pozdrav a řekl s určitým nadhledem:

»Tady je prospektorská loď OVERLUCK, majitel lodi Joaquin Manuel Cascal. Nemohu nic říci o důvodu návštěvy do té doby než budu moci hovořit s Hepongem Cylopherem. Pozor - odesílám svazek s identifikačními impulsy .«

A zmáčkl tlačítko, aby si muž na kosmickém kontrolním stanovišti mohl zkontrolovat zjištěné údaje.

»Porovnal jsem vaši identifikaci a teď Vás spojím s Duchovním radou Cylopherem.«

»Děkuji!«

Na obrazovce se objevilo několik vteřin trvajících poruch, až se konečně obrazovka interkomu opět rozzářila a objevilo se poprsí jednoho muže.

»Dostali jste se k nám dobře?« informoval se Cylopher.

Cascal se široce zašklebil a odpověděl:

»Úplně dobře. Zdravím Duchovního radu!«

Cylopher byl tichý muž, přibližně sedmdesát let starý, s jemnou, úzkou tváří se srpovitým bílým vousem okolo brady. Jeho černé oči hleděly na Cascala přes tlusté kontaktní čočky ; na kterých se zrcadlilo světlo.

»I já vás zdravím, majore Cascale!« odpověděl Cylopher.

Cascal potřásl usměvavě hlavou když se na něj udiveně podíval Hypern.

»Už ne major, již ne více flotila. Starý sen se mi splnil po druhé a patří mi tato loď.«

»Opravdu?« podivil se Cylopher .

»Ano. A mám na palubě náklad, který, bude všechny velmi zajímat.«

Cylopher vytáhnul tázavě obočí.

»Poslouchám, Cascale!«

Cascal se lhostejný zašklebil a zeptal se:

»Potřebujete Howalgonium, Sire?«

Suverénní klid Duchovního rady byl ten tam, zhluboka se nadechl a pak řekl

vzrušeně:

»Howalgonium? Kolik?«

»Velmi značné množství, Hepongu.«

»Vy mě napínáte, tak kolik kilogramů máte?«

Cascal učinil malou pauzu.

Velící centrála ztichla, odborníci zadrželi dech a i Cylopher se začal cítit nesvůj ačkoliv se neustále šklebil na celé kolo a po několika sekundách řekl Joak Cascal:

»Dvacet osm tun, Duchovní rado.«

»To snad ne«, odpověděl Cylopher.

»Nechejte mě nejdříve trochu vydechnout.«

»Umožníte nám přistát na Kopernikusu? Přiletíme od severu, jako obvykle.«

Cylopher kývnul.

»Budu vás čekat u kosmického přístavu, majore ... Odpusťte, Patriarcho Cascale, nemohu si na vaši novou identitu zvyknout a také vítejte u nás srdečně.«

Cascal zdvihnul na pozdrav ruku a přerušil spojení.

Deeter Colvin se přihlásil a řekl obdivně:

»Ten nejvyšší vědec se docela držel, ale i tak jsem poprvé viděl němeého duchovního radu.«

Shaw Alfaro zapnul obraz z dálkové kamery na obrazovky a komentoval nahlas:

»Toto je ta náhorní plošina - a my vletíme podle rozkazu od severu.«

»Krásné, Shawe!« poděkoval Cascal a opět pozoroval obraz.

Byl zde několikrát; jednou když byl majorem Imperiálního loďstva s jednou věkem sešlou lodí, která zde jen tak tak přistála. Byli zde sami vědci, kteří opustili své zničené domovské světy a tady měli svoji poslední příležitost.

Opět viděl ten nepravidelný ovál s rozdílným povrchem někde až dva tisíce osm set metrů nad mořem vysoko. Skoro uprostřed tohoto kontinentu, téměř na všech stranách nejdříve příkrý a potom zvolna přecházel v písčný mořský břeh, kde ležel vesmírný přístav planety Kopernikus. Přesně na severu přeletěli srpovité jezero a přibližovali se k přístavu přes hory obklopené lesy. Pak po třiceti kilometrech se přiblížili k přístavu a městu, okolo něhož se táhnul se široký pás zeleně. Kosmický přístav odtud vypadal jako nepatrné bílé místo. Město samo, Utopolis, leželo dostatečně daleko od hluku přistávajících a startujících lodí. Také Utopolis vypadalo přibližně jako srpovitý, široký pruh podél jižního okraje náhorní plošiny. Pěkný, klidný obraz plný míru, jak tam pod slunečním světlem leželo.

»Dopřavdy okouzlující obraz,« řekla Caresca Asayah slabě.

Lod' se pomalu vznášela a přibližovala se k přístavu.

»Dyroffe!« řekl Cascal tiše, »převezmi, prosím, velení při přistání.«

Dyroff se tázavě podíval na svého velitele, ale Cascal svěsil hlavu.

»Prosím.«

»Okay, Šéfe.«

»Dostali jsme přidělenou přistávací dráhu ; jdeme na přistání!« řekl Ryan.

Cascal opustil rychle řídicí centrálu a šel dolů do své kabiny. Tam bleskurychle deaktivoval interkom, lusknul prsty když měl otevřený malý sejf, kde bylo ploché dálkové ovládání a čekal několik vteřin. Pak ...

Cvak ...

Zinicializoval pouzdro .

Když loď těsně nad moře přeletěla a zemní podpory vyjely z lodi, rozevřel se tenký kruhovitý otvor, vedle vstupního otvoru, z něhož vyletěl malý čočkovitý projektil a vzdaloval se rychle od lodi . Cascal obratně řídil let projektilu dolů, a byl rád, že na plném slunečném světle zůstal prakticky neviditelný, pak ovládal prsty pravé ruky různobarevné klávesy dálkové řízení. Viděl, jak se čočkovitý předmět opatrně posadil na čelo vlny a rychle klesal až na dno do hloubky tři sta metrů a tam zůstal ležet, vždy dosažitelný pomocí dálkového řízení.

»Puh!« odfrkl si Cascal. »Ještě více takových příkazů, a dostanu infarkt.«

Drahocenné Howalgoniumové pouzdro, společně s jedním a půl sudem bylo pro jistotu. Teď očekávat Cascal, že nepřijde žádná zpráva od jistého radiolokátoru, který zajišťoval akci OVERLUCKU. Těžké kulovité kovové vrata se opět zavřely, a když se loď uklidnila, byl otvor opět nepřístupný. Bez hlesu přišel Cascal zase do centrály, zastavil se vedle výtahu a viděl obraz na panoramatické obrazovce.

Radiotelegrafista odpojil většinu svých přístrojů a řekl polohlasně:

»Dospěli jsme přesně na naše přidělené místo, co teď budem dělat , Joaku?«

Cascal mu odpověděl: »Teď počkáme, až nás můj starý přítel Hepong Cylopher navštíví. Myslím, že to nebude dlouho trvat než přijde na palubu. Konec konců byl jsem s ním v několika kritických situacích a vždy to byl dobrý přítel «

Pak vydal několik rozkazů a spokojeně zhluboka dýchal.

Propust' se otevřela, stroje lodi byly po posledním zkušebním chodu odpojeny, nakládací rampa vyjela pomalu a dotkla se svojí přední hranou betonu přistávací plochy. Cascal se loudal skrz loď, šklebil se na své muže a zůstal stát ve stínu OVERLUCKU, hned vedle rampy. Zapálil si cigaretu a posadil se pak na studený chladný kov. O vteřinu později uslyšel kroky, Hypern se posadil mlčky vedle něho a zeptal se »Joaquine?«

Tón jeho řeči byl naléhavě vážný, než aby ho mohl Cascal přeslechnout.

»Ano?«

»Máme ještě trochu času, dříve než Duchovní rada přijde. Mohl bys konečně vyklopit pravdu?«

»Copak můžu, Dyroffe?«

Dyroff si vyndal balíček cigaret z náprsní kapsy patriarchy a strčil si jednu cigaretu do úst.

» Zůstanu tady; znáš mě dost dlouho na to abys věděl, že mám rád ve věcech jasno.«

Cascal podíval se na svého přítele a zabručel:

»Okay. Já ti to řeknu, ale ne všechno, proto že jsem zavázán mlčenlivostí a

nemůžu o určitých bodech mluvit.«

»Já rozumím a chápu to, mohu se ptát?«

»Ano«, odpověděl Cascal tiše.

Nikdo nemohl slyšet ani rozumět tomu co si říkali. Uplyne jen několik málo minut než kluzák s Duchovním radou Cylopherem tady zabrzdí. Ranní slunce zářilo šikmo za lodí a od okraje přístavu přicházely obvyklé zvuky.

»Co tady hledáme?«

»Prodáme to Howalgonium, které má temný původ, daleko pod cenu. Lidé, od kterých mám tento úkol, slyšeli v poslední době několika zvěstí od Tipa Riordana - to je velitel skupiny pirátů - podle těchto pověstí se zde na Kopernikus dějí některé podivné věci. Howalgonium má být jednak záminka mojí přítomnost tady a za druhé je vědci dostanou jako odměnu za jejich pomoc, aniž by se to přímo dozvěděli a za třetí to tyto tajemné trendy urychlí.«

Dyroff Hypern spolknul své další otázky; zašklebil se a položila svou ruku na rameno nevěrohodného patriarchy a řekl tiše, ale jasně:

»Nemusíš dále mluvit i já jsem sám zachytil v mojí hospodě na Lucky Hill několik upozornění. Nemusíš říkat ani ne nebo ano - já jsem se dozvěděl, že někteří vědci tady asi pracují na časovém transmiteru.

Lapalisté tím chtějí dosáhnout stav, který byl před jedním tisícem let, chtějí změnit minulost. Což je ovšem fascinující záležitost, ale vědecky nemožná věc.«

Bylo vzácné, že Cascal někomu nezakrytě projevil uznání. Teď to udělal, a musel se zahanbením říci, že to je všechno pravda a že udělal neodpuštělnou chybu, když své dřívější spolužáky podceňoval.

»Máš úplnou pravdu, « řekl tiše.

»Dále radikální vědci ze skupiny Lapalistů, zkoušejí všechno možné aby se dostali do roku 2400. Musíme zakročit a určité věci změnit. Tyto manipulace by mohli vést pravděpodobně k nesmírné katastrofě, ale vědci, kteří to vedou si myslí, že mají všechno pod kontrolou aby mohli ten časový paradox odstranit. To je jak bylo řečeno nemožné, ale oni to budou zkoušet."

»A k čemu jsou dobré ty poloprázdné sudy?«

Cascal se zašklebil a zamumlal:

»K něčemu určitě, Dyroffe!«

»Dobře, přesto si myslím, že sis vybral nejlepší muže k tomuto těžkému úkolu. Dovolíš, abych ti všemi mými nepatrnými silami pomohl?«

Cascal řekl se vší vážností:

»Já tě o to prosím, tebe a všech čtyřicet devět ostatních partnerů této ohromné hry.«

»Chápu. Konec konců - tamhle ta loď by mohla být Duchovního rady.«

»Ano to bude asi on!« řekl Cascal.

Mezitím co se kluzák vznášel, sešli dolů jednotliví členové rampou a opustili zónu lodi.

Dyroff ukázal rychle na Cascala a na sebe a řekl:

»My oba budeme vyjednávat?«

»Ano.«

Kluzák končil svůj let, zabrzdil a usedl metr vedle Cascala a Dyroffa. Nedbale a prostě oblečený mladý pilot vystoupil a otevřel dveře. Vystoupil imponující Hepong Cylopher jenž byl více než sta devadesát centimetrů vysoký. Zastínil si oči rukou před prudkým sluncem a hledal se svým pohledem velitele kosmické lodi. Oba muži si potřásli rukami, pak řekl Cylopher tiše:

»Ale to s dvaceti osmi sudy Howalgoniuma byl asi žert, Cascale, není-liž pravda? Kolik kilogramů máte doopravdy?«

Cascal učinil elegantní úklonu a odpověděl:

»Dvacet osm tun, a ani o kilogram méně, Hepongu. Já Vás zvu do lodi abyste si mohl prohlédnout náklad. Při této příležitosti Vám mohu také představit mých padesát spolubojovníků. Tady je můj zástupce Dyroff Hypern.«

Mezitím co představoval Cascal Duchovnímu radovi svoji posádku, ostatní lidé z jeho doprovodu se dostali dovnitř do lodi, kde byli přivítáni ostatními členy posádky. Navzájem se seznámili padlo několik drsných vtipů, a konečně stiskl Cascal svým palcem ovládací tlačítko od nákladového prostoru - přičky se tiše rozevřely.

»Tamhle jsou ty bedny, « řekl Cascal a ukazuje dopředu.

Vedle sebe tady stály jednotlivé bedny . Joak utrl víko ve světle stropního zářiče se zatřpytily pruty čistého Howalgonia. Ostatní bedny se svým černým plastickým potahem byly věžovitě postaveny kolem otevřeného vzorku zboží.

»Padesát šest beden o váze půl tuny, řekl Cascal klidně, ale jeho grimasa ukazovala, že se pase na ohromném výrazu tváře Duchovního rady.

»To vidím, Cascale. Odkud máte toto množství?«

Cascal se přiznal provinile:

»Říkám Vám to nerad, protože se musím obávat, že byste mě prozradil daňovému úřadu. Já znám jednu planetu, která je jenom z Howalgoniuma, a nejhezčí na tom je to, že jen já ji znám.«

Dyroff přistoupil a tiše podotknul:

»A já samozřejmě také! Nádherný svět. Sice tam nic neroste, ale všechno je jediné Howalgonium. Báječný svět, pane Duchovní rado! Jedinečný, zázračný a ... právě tak dobře neznámý. Stačí jenom sebrat a zabalit. A to je ono!«

Lopotně se chopil řeči Cylopher a zeptal se:

»Co požadujete za to Howalgonium, Cascale?«

»Můžeme si o tom promluvit, « řekl Joak. »Ale ne tady, a ne vestoje. Nemáte někde nějaké tiché místo?«

»Můžu Vás pozvat do mé kanceláře? Vás a vašeho zástupce?«

»Ale milerád, « řekl Cascal.

Hepong Cylopher vůčihledně skoro litoval, když Cascal víko opět zavřel a stahovací šroub pevně utáhl. Pak řekl:

»Vezmu Vás oba milerád do kluzáku . Pro Vaše mužstvo můžeme poslat

přístavní kluzák.«

»Dobrá. Mám v úmyslu, asi dva týdny terranského času tady zůstat.« obrátil se na Carescu Asayah.

»Nejmilejší Caresco«, řekl s velkorysým pohybem ruky, »prosím tě, dohlédli na to, aby tady zůstala palubní stráž. Všichni ostatní mají volno. Já se co nejdříve opět přihlásím rádiem. Domluveno?«

Caresca mlčky kývla.

Duchovní rada Hepong Cylopher, Dyroff Hypern a Joak Cascal opustili loď, nasedli do připraveného kluzáku a letěli chladným ránem k zaoblené přístavní řídicí věži, kde měl Hepong kanceláře.

A tak OVERLUCK šťastně dospěl na Kopernikus.

*

Když, tak při krátké jízdě Joak přemýšlel o tom jestli radikální skupina zkouší něco v minulosti změnit, aby tím změnila dnešek. To by pak museli jít zpátky přibližně šest století a tam něco vyvolat a změnit. Vypadalo to, že v tom má prsty Imperium Dabrifa i když by vlastně zmizelo i s dnešním Carsualským svazkem a ostatními mocenskými bloky. Zásadní věci bylo to, že společenství vědců nebylo na tolik bohaté, aby si mohl dovolit financovat tento velmi nákladný výzkum. Proto nebylo patrné nebezpečí, že by se muselo rychle zasáhnout. Cascal mohl v poklidu sbírat své četné informace. Důkazy, že by Lapalisté provedli úspěšný pokus, který by mohl způsobit katastrofu, nebyl k dispozici.

Cascal se mohl zcela věnovat svému úkolu, protože on ta fakta znal. Pak vkročili špalírem zvědavých a mlčenlivých mužů do kanceláře Duchovního rady.

»Jsme všichni samozřejmě vzrušení!« řekl Cylopher omluvně. »Jistě to chápete, Patriarcho.«

Cascal krátce kývnul.

»Také jsem byl, když jsem tu planetu objevil.«

Sedli si za kulatý stůl. Všechno tady, celé zařízení, tak i kusy nábytku ba i techniky bylo účelné, dokonalého tvaru a v žádném případě ne luxusní. Vše potřebné bylo po ruce. Člověk mohl poznat už tady, že žádné velké bohatství v tomto hvězdném systému není. Tři sklenice s osvěžující Kamanou stály před muži.

»Držíme se tedy toho, že já se zeptám a vy odpovídáte?« Informoval se Duchovní rada.

Hypern kývnoul ...

»Milerád!« řekl Cascal.

»Dvacet osm sudů Howalgoniuma ve formě prutů. Kdybychom vzali galaktickou obchodní hodnotu, pak je cena dvě stě osmdesát miliard Solarů. Tuto cenu nemůžu zaplatit.«

Cascal nasadili neohroženou grimasu a přímo vysvětloval:

»Mám ohromný zisk proti všem ostatním obchodním cestujícím a proto jsem

přiletěl k Vám, Hepongu. Budu jednou čestný - já jsem Váš starý přítel a dobře znám Vaše možnosti. Mezitím co moje první roky jako Prospektora, byly krátce přerušeny sestřelením mé lodi MARIMY, jste mi zde prokázal množství laskavostí. Mimo to znáte mě i jako majora Solárního loďstva. Já mám pro Vás velké pochopení...Odejdu s hlubokou úklonou, Hyperne, « ztišil spiklenecky hlas: »... a nyní ukažte vaše porozumění, Duchovní rado Cylophere! My nemůžeme prodávat toto nalezené Howalgonium za galaktickou obchodní cenu. Budeme se muset dohodnout na ceně, která bude přijatelná pro obě strany.«

» Přesně to jsem chtěl navrhnout, » řekl Hepong, «na kolik si tak myslíte?»

Cascal si odkašlat a řekl:

»Na 33,3 procent normální ceny!«

»Jedna třetina! To je absolutní rekord, dumpingová cena!« zasténal Dyroff.

»Teď nabídněte Vy, ale tak příznivě nikdy a nikde Howalgonium neseženete.«

»To je devadesát tři miliard, tři sta třicet tři milióny, tři sta třicet tři tisíc Solarů a třicettři solů. Souhlasí to přibližně?»

Cascal se opět zašklebil a řekl uštěpačně: » zaokrouhlete sola na Solar nahoru, napište šek a celá ta hromada patří Vám, Cylophere!«

»93 333 333 334 Solarů! «

»Velkolepý součet!« podotknul Cylopher.

»Ukradl jste ho, Cascale?»

Jeho otázka působila inkvizičně.

»Ne, v žádném případě. Nikdo nemůže vést o toto Howalgonium někdy spor. Napište, pokud možno, šek na Bank Of Olymp .«

Hepong Cylopher přihlížel spokojeně, jak si oba muži zapálili cigarety a řekl pak tiše: »Víte, že my mezi sebou nepoužíváme peníze?»

Dyroff trhl očima a podíval se pochybovačně na Joaka.

»Jak? Žádné peníze? Čím koupíte a zaplatíte vaše boty?»

Cylopher hleděl pod stůl, trhnul ramenem a odpověděl:

»Já osobně spravuji jen státní poklad když je potřeba peníze pro zahraniční politiku. Síla tohoto systému je v tom, že prodáváme nápady a vyvinuté metody, úplné plány a vědecké poznatky a to určitě ne levně. Pak si také můžete spočítat, kolik takový vynález stojí. Většina na těchto sedmnácti planetách Systému vědců pracuje ve výzkumu, ovšem potřebujeme také někoho kdo například umí řídit kluzák nebo kácet stromy. To stojí dost peněz . My však bohužel nemáme nikdy přeplněnou státní pokladnu. Za prodej licencí také něco máme, co my k životu a pro většinu investic potřebujeme. Nyní je tam asi bilion - a proto to vidím dobře a můžu Vám šek na celkovou částku vystavit. Kdy chcete provést předání zboží?»

» Dáte mi šek, « řekl Cascal, »a Dyroff pojede s Vámi zpátky a můžeme začít s nakládáním.«

»To je dobře.«

»Ještě něco, « řekl Ca-cal. »Vypište deset šeků , všechny na různá jména. Dyroff ... přátelé v centrále! A, Hepongu, vy ovšem nic nevíte!«

»Samožřejmě . Proč?«

Cascal zdvihl výstražně ukazováček.

»Solární loďstvo se sice stále ještě přetváří. Dávám v sázku všechno; zabavení lodi a padesát zatčení, kdyby bylo někde zveřejněno, že ilegálně obchoduji s Howalgoniem, a tak musím mít jistotu, že se nikdo nic nedoví.«

Cylopher spokojeně kývnul.

»Slibuji Vám to, Joaku!« řekl a natáhnul svou ruku .

»Jsme tedy normální obchodníci«, řekl Dyroff.

»Dívám se na tvé oči, šéfe a vidím, že máš něco v úmyslu.«

Cascal kývnul a odpověděl, zatím co vstal a přistoupil k oknu :

»Ano. Obchodní záležitosti vyřídíš ty, a já se zatím trochu porozhlédnu po Utopolisu. Jak si vzpomínám, Hepongu, při mé poslední návštěvě jste mi doporučili skvělého krejčího. Bohužel toto je moje veškeré oblečení které ... mi zbylo po přepadení MARIMY a tak bych chtěl něco z těch peněz vrátit do ekonomiky této planety. Máte ještě adresu toho umělce?«

Téměř ostýchavě přiznával Cylopher:

»Ano i já sám si tam nechávám šít, když potřebuji oblečení pro úřední jednání«

Cascal zamumlal:

»Nemusíte se omlouvat, Duchovní rado, vždyť také vědci mají tu a tam určité požadavky.«

»Van Kleynen«, řekl Hepong. »Tranquilitatis 844.«

»Díky.«

Cascal stál opět u stolu, zdvihnul do výše svou poloprázdnou skleničku a řekla nahlas:

»Těším se, že po tak krátkém jednání jsme dospěli k tak překvapující nízké ceně, ale pro oba partnery plně dostačující ...«

Dyroff si pomyslel :

»... to teda sjednal obchod, sice přesvědčil Duchovního radu, že vlastně velmi vydělal, ale pro nás ne moc výnosné...«

Upřeně se díval na mrkajícího Heponga Cylophera .

Bělovlasý muž tiše řekl:

»Překvapil jste mně, Prospektore!«

Dyroff odpověděl právě tak tiše:

»Nejste první kdo mně to říká.

Cascale - nechtěl jsi jít na prohlídku města?«

»Ano!«

Muži se rozloučili, a Cascal věděl se stoprocentní jistotou, že Dyroff je úplně na jeho straně. Musel ke krejčímu a to bylo naléhavé; Dyroff jak se zdálo má dobrý nos.

*

Před věží kosmického přístavu, u obrovské jehlicovité anténě byla zastávka osobních kluzáků. Joak Cascal šel pomalu slunečním svitem za stoupající teploty . I přes rušný provoz kolem kosmického přístavu mělo zde všechno pokojný, klidný charakter. Chvat a spěch, která vládl v ostatních přístavech tady větším dílem chyběl. Cascal si nasadil tmavé brýle, přesvědčil se, že dálkové ovládání, impulsní zářič a náprsní taška je na svých místech a odcházel zamyšleně šikmo dolů. Byl zde sice cizí, ale znal zvyky i ulice, které dlouho studoval ve spisech Solární rozv ědky.

Zůstal stal před jednou informační přepážkou .

»Jsem cizinec. Potřebuji se dostat do centra města Utopolis, ulice Tranquilitatis 844.«

Robot odpověděl:

»Vystoupíte na stanici čtyřicet. Cena jízdenky je jedenáct Solarů.«

Pod hustou sítí komunikačních kabelů šel Cascal k malému kluzáku, hodil známku do štěrbinu a pohodlně se opřel. Kluzák vyjel a hnal se s rychlostí šest set kilometrů za hodinu především soustavou podzemních tunelů, pak podél jedné přistávací dráhy. Lesy letěly kolem , impozantní stavby, malé továrny, nejčastěji byli uloženy v podzemí, laboratoře a pokusné věže, savana, řeka, několik mostů. Na každé stanici, kterou kluzák ječivě proletěl, zazářilo před Cascalem číslo .

Konečně: 40.

Kluzák zpomalil svou jízdu, přibrzdil a zastavil . Robot řekl polohlasně a neosobním hlasem :

»Cíl je dosažen.«

»Ale jenom pro tebe, plechovko!« zavrčel Cascal a vystoupil . Nestaral se o překvapené pohledy mnohých lidí, přes které si razil cestu na dopravním pásu při cestě nahoru na povrch. Vystoupil na jedné křižovatce, mezi malým parkem a impozantní stavbou. Tento typ integrovaného bydlení byl všude na Kopernikusu obvyklý, jak dobře věděl. Celý spodek věžového v půdorysu voštinového výškového domu zaujímal provozní sanitární zařízení, výše byla obchodní pasáž, pak dílenské prostory, síně, restaurace , pak lázně, herny a konečně byty.

Každý dům obývalo asi dva tisíce osob, bylo to malé město samo pro sebe. Byl spojen mosty a terasami se sousedními domy. Na horní terase rostly stromy, tráva a keře, i zde bylo cítit:

Všude panoval klid a mír.

Ale byl to klamný dojem.

Cascal hledal dlouho a pak se zeptal okolojdoucího, který mu odpověděl.

»Van Kleynen ... tam naproti. Cizinče.«

»Děkuji«, řekl Cascal.

Jen málokterí obyvatelé Kopernikusu se dívali, když štíhlý muž ve tmavé, úzké uniformě vystupoval po schodech nahoru. Pak utrl list z jednoho keře a otáčel si ho před nosem mezi prsty. Hledal mezi firemními nápisy ve třetím poschodí, dokud nenašel ten správný. Pak otevřel dveře a vstoupil do obchodu. Sundal si tmavé brýle a zasunul je do náprsní kapsy a zeptal se zaměstnance, který k němu přišel:

»Rád bych hovořili s panem Van Kleynenen.«

»Malý moment. Van Kleynen je ve své kanceláři.«

Cascal řekl klidně:

»Posílá mě Hepong Cylopher.«

»Počkejte, prosím, vteřinku, pane!«

Po minutě se zaměstnanec vrátil a zavedl Joaka Cascala do malé, útulné kanceláře majitele obchodu. Cascal počkal, až se zavřely dveře a pak řekl:

»Chtěl bych si nechat udělat nějaké tetování, pane.«

Van Kleynen byl usměvavý zavalitý, přívětivý muž s modrými očima a působil nefalšovaným zjevem obchodníka. Pomalu Cascalovi odpověděl:

»Kolik metrů, pane?«

Cascal klidně odpověděl:

»Přibližně dvanáct litrů, podle této barvy.«

»Samozejmě. Máte zvláštní přání?«

Cascal stěží vnímatelně se usmál a popotahoval si lem saka. Svou rukou hmatl po své zbrani.

»Ano. Pokud možno, předevčírem večer.«

»Je mi líto«, řekl Van Kleynen, »ale dámy jsou právě na lyžařském výletě.«

Cascal se zdvořile informoval:

»Na Mount Ergossonenu, není-liž pravda?«

»Správně. Na jižní duně, prosím pojd'te dál pane Cascale.«

Malý, na stěně upevněný psací stůl se otočil okolo své vlastní osy, a za dřevěným obložení zdi z vzácného dřeva byly patrné ocelové dveře. Van Kleynen stiskl svou dlaní proti nim a Cascal úžasle viděl, jak se ocelové dveře zasunuly do boční stěny. Tmavá, asi šedesát centimetrů široká mezera ve stěně se otevřela. Cascal se vtěsnil skrz mezeru a podíval se zpátky do kanceláře.

»Děkuji!«

»Prosím,« odpověděl Van Kleynen. »Počtěte mě brzo opět Vaší návštěvou.«

Cascal se ušklíbl, když se dveře opět uzavřely. Bylo chvíli ticho, pak něco začalo hučet, pak se přetočil mohutný betonový panel a stál ve velké, špičkovou technikou vybavené kanceláři. Za dvěma obrovskými psacími stoly seděli dva muži s vrásčitými, smutnými tvářemi.

Cascal se zeptal:

»Major Concyless Ergossonen? Jsem tady správně?«

Druhý muž pohlédl úkosem na Cascala a řekl tiše:

»Jestliže jste Joak Cascal, tak možná.«

Cascal viděl záznamové zařízení, které předtím obsluhoval druhý muž, viděl ale, že další židle před ním je prázdná. Vyкроčil pomalu několik kroků, položil ruku na polštář a cítil, že je ještě teplý. Jednal bleskurychle, uskočil ke straně, odrazil se od stěny a ustoupil a přitom odjistil svou zbraň. V jednom koutě místnosti stál mladší muž a v ruce držel těžký kombinační zářič.

»Buďte srdečně vítán,« řekl s upjatým úsměvem.

Cascal se chytil za srdeční krajinu a řekl s nepřírozeně vysokým hlasem:

»Člověče! Vy jste mě ale polekal.«

Druhý muž se zeptal:

»Heslo?«

Cascal odpovědělo tiše:

»Projekt Nulový čas.«

»Děkuji!«

Starší muž vstal a podal Cascalovi ruku:

»Jsme podezříví, plukovníku Cascale. Promiňte naše formality, ale jsou nutné.

Jak jsem se dozvěděl všechno se podařilo. Nemám pravdu?«

Cascal se posadil na psací stůl a nahlas odpověděl:

»Až do teď ano. Přišel jsem, přistál jsem, prodal Howalgonium za cenu, jež mi vehnala slzy do očí, to mi teda věřte, jen nevím kdo ten hrozně velký výdej zaplatí?«

»Rhodan je toho mínění, že se to vyplatí, « řekl Ergossonen. Poslouchal v pozadí jak Cascal líčil svoji cestu.

»Tedy, « řekl Cascal. »Chtěl bych od vás velký šálek dobré kávy a nové informace o situaci «.

Čímž prolomil napjaté ovzduší v této kanceláři Solární tajné služby na Kopernikusu.

A tak major Concyles referoval o ne příliš napjaté atmosféře na planetě.

4.

»Samozřejmě mám několik informací, řekl. »Především toto: Sledovali jsme vaše lidi a zjistili jsme, že se okolo nich pohybuje asi šedesát agentů druhých mocenských bloků. Iniciovali jsme třicet zatčení tajnou policií císaře Argyrise. Ostatní agenti jsou nenápadně sledováni.«

»Výtečně!«

»Jsem informován o vašem plánu. Sehnali jsme také dva radisty, kteří mají kontakty na Lapalisty.«

»To asi bylo tak snadné, jako zatemnit slunce Newtonu, « podotknul Cascal suše.

»Jsme vám k dispozici plukovníku!« řekl major.

»Dobře. Jak silný je tento radikalismus zde na Kopernikusu?«

Majora sklonil svou hlavu a pozoroval svoje nehty a pak řekl váhavě:

»Odhadujeme všechny pasivní i aktivní přívržence na několik miliónů obyvatel.

Existuje mezi nimi právě tak mnoho vědců jako i lidí z ostatních skupin obyvatelstva.

» Je to tedy silné hnutí.«

Ergosson zamyšleně pokýval hlavou.

»Silné a nebezpečné hnutí. Podle mého mínění má podíl na tomto nepříjemném stavu jeden muž - Duchovní rada Gerinos de Lapal. Je zde ještě něco co mi dělá starosti.«

»Vidím to na vás majore Ergossone«, pravil Cascal.

»Nejlépe bude když opět navštívíte Heponga Cylophera, který vám důvěřuje. Jdete k němu, k jeho drahým jídlům a ved'te s ním vážný a dlouhý rozhovor, on toho ví víc než já. Protože se střetnutí mezi Lapalisty a Realisty odehrává ne na vnitropolitické rovině, ale na rovině vědecké. Přesněji : Na úrovni vědecké divergenze.«

Cascal se zeptal :

»Mám se po této rozpravě opět s vámi spojit, majore?«

»Musím vás o to neodkladně požádat. Mohu mezitím získat nové informace nebo rozkazy. V případě naléhavé potřeby použijte i kurýra.«

»Jak vám mohu zavolat?«

Major zdvihnul do výše interkomové číslo a řekl stručně:

»Vštipte si ho do paměti. Zpočátku budete vidět film, potom, na heslo, se přepnu já. Úkol je to poměrně velký, jak sám dobře víte.«

»Pomalů s toho dostávám strach,« odpověděl Cascal.

Podíval se na hodinky a vyhrnul si přitom rukáv, takže odkryl dálkový ovladač umístěný na paži. Vzhlédl a uviděl chladné, zkoumavé oči.

»Co teď budete dělat?« tázal se Ergossone tiše; jenž teď vypadal jako zosobněná nedůvěra.

»Jdu zpátky do lodi, dám volno posádce a vydám se na delší procházku po městě, a důkladně si pohovořím se šéfem Realistů.«

Major Concycles Ergossone kývl krátce hlavou.

»Prosím vás abyste se potom se mnou opět spojil, ano?«

»Domluveno, majore.«

Mladší muž řekl s jeho zvláštním hlasem:

»Opusťte, prosím naši kancelář stejným způsobem jako když jste přišel sem.«

»Dobře.«

Cascal si podal s oběma muži ruce a pak se před ním opět odsunula těžká železobetonová deska. Počkal několik vteřin, pak se otevřely ocelové dveře a opět stál v malé kanceláři Van Kleynena. Vyšel z ven, kde stál sám majitel a držel v ruce žlutý obal.

»Pane Cascale - tady je vaše vyřízená objednávka.«

Cascal se zamračil a zeptal se překvapeně:

»Jak jste něco mohli vyřídit, když jste mi ještě nevzali míru na šaty.«

Van Kleynen se jen smál.

»Já nemám ani v úmyslu Vám něco prodávat. Tento oblek si vyzkoušejte a přijďte s ním a doděláme ho, nebo také nepřijdete..., rozumíte?«

Joak pomalu porozuměl. Kamufláž byla nade vše. Přijal obal a řekl jasně:

»Děkuji vám za skvělou hrubou práci na mém obleku, pane Van Kleynene.

Budu doporučovat dalším osobám Vaši firmu ve všech částech Mléčné dráhy.«

Van Kleynen se uklonil a odpověděl;

»Prosím vás o to.«

Zvolna opustil Cascal obchod a zastavil se o sto metrů dál v malé kavárně kde vydatně a draze posnídal.

Zaplatil účet v hotovosti, v rozporu s všeobecně vrozeným a rozšířeným zvykem obyvatel tohoto planetárního systému - a byl tedy cizinec. Na Kopernikusu a na ostatních šestnácti planetách neplatil nikdo. V oběhu byla sice drobná mince, ale jen pro zúčtování s cizinci. Zde si bral každý co potřeboval; předměty byly sice registrovány, ale neplatily se. Ovšem ani obyvatelé systému nedostávali žádný plat. Tato metoda fungovala dobře, až se Cascal, který o tom zvyku nic nevěděl, musel ptát jak je možné, že je celý národ, celá miliarda lidí tak disciplinovaná.

Téměř všechno spotřební zboží bylo dováženo, celkem ani nemohlo být zde vyrobeno a stát všechno platil. Vyúčtoval služby všech svých občanů. Nikdo neměl přednost, ale každý dostal co potřeboval, zda to byl topinkovač nebo lineární urychlovač. Cascal pil silnou kávu; majitel kavárny nepotřeboval žádný zisk, mohl podávat dobrou kávu.

»To je jedna výhoda, to uznávám, « mumlal si Cascal.

Seděl na páté úrovni obrovského obytného domu a díval se dolů na plynulou dopravu, na pokojně proudící život, na malý park kde si hráli děti a na skupinu prudce diskutujících mužů. O hodinu později vyrazil Joak zpět k vesmírnému přístavu. Dorazil do kanceláře Hepong Cylophera a zastihl Duchovního radu, při pilné práci.

»Nevěděl jsem, že se vrátíte tak brzy, « řekl Cylopher. »Máte nějaké přání?«

Cascal kývnul a řekl:

»Ano, chtěl bych s Vámi v pěkném prostředí vést dlouhý a přátelský rozhovor. Při přistání jsem viděl hezké stavby u Lake Tycho Brahe. Mohli bychom se tam dnes setkat? Přivedu Hyperna a děvčata.«

Hepong si prohlížel svůj plánovací kalendář.

»Šlo by od jedenadvaceti do čtyřadvaceti hodin. Předtím a potom mám důležitou práci, vyhovuje vám to tak?«

»Samozřejmě. Dívám se na vás, jako na velkého dobrodince vašeho národa, ale přesto jsem přesvědčen, že i nějakí podvodníci tu jsou, není-liž pravda?«

Hepong zastrčil dolní ret, pohlídl si svůj vous a začal chomáč točit mezi prsty. Pak odpovídal slabě:

»Neviděl bych to tak celkově drasticky, Joaku. Ale je to tak, jak váš přítel Hypern řekl: Jsem ještě poněkud skeptický.«

»Hyperne. Přece, on myslí na pořádné smělé cíle, ale já jsem ještě nikdy nezažil, že by byl poněkud falešný.«

»Proto chcete se mnou mluvit?« zeptal se Duchovní rada.

»Ano, řekl Cascal. »Proto, to znamená, kvůli nízké ceně Howalgoniuma - a pro několik jiných věcí. Stále předpokládám, že mi ještě důvěřujete. Je to tak?«

Hepong váhal, pak řekl opatrně:

»Věřím, mohu se spolehnout na mou znalost lidí, ačkoliv jsem biolog a ne žádný psycholog. Nevěřím, že jste se od vaší první návštěvy jako major Solárního

lodstva velmi změnil. Zdá se, že máte dobrodružství v krvi, ale to není bezpodmínečně na škodu.«

»Ne, bezpodmínečně není.«

Cascal se díval ven a poznal důvěrnou siluetu své lodi, venku na kosmickém přístavu. Přímo teď opustil těžký, nákladní kluzák místo pod otevřeným překládacím depem.

»Budu teď muset mého partnera z lodi trochu uklidnit«, přislíbil Cascal, »a večer se setkáme. Rezervujete pro nás stůl?«

»Milerád!« řekl Hepong Cylopher.

Cascal opustil kancelář, přivolal si kluzák a nechal se dopravit ke své lodi. Tam uviděl, jak jsou poslední bedny s hodnotným nákladem nakládány a odváženy pryč. Ozval se dveřní bzučák a Cascal vstoupil do místnosti svého zástupce. Dyroff Hypern si pozorně prohlížel svého přítele, jeho holá lebka se zrcadlila, a pak se zeptal:

»Tak jaké pokyny jsi dostal u ... «

»Krejčího?«

Cascal klesnul do židle a odpověděl:

»To uslyšíš dnes večer v restauraci, která je na druhé straně, u Lake Tycho Brahe.«

»Kdy?«

»V devět večer.«

»Ty a já?«

Cascal zatřásl hlavou a řekl:

»Caresca, ty a já, spolu s Cylopherem.«

»Domluveno, « řekl Hypern. »To jistě zamýšlíš nás pozvat a zaplatit za nás to co jsme utratili v Utopolisu?«

Cascal se široce zašklebil a ukončil hovor:

»V žádném případě .«

Pak šel do své kabiny, mezitím co uvědomil stručně Carescu o večeri a usnul na několik hodin.

*

Srpovité jezero zrcadlilo světla vzdáleného města . Na skalnatém břehu byla postavena stavba, která vybíhala daleko do jezera. Bylo to letiště pro kluzáky a dole bylo přístaviště pro čluny, které připlouvaly po jezeře. Hypern, Caresca a Cascal si najali člun a pomalu se blížili k budově. Skleněná přední stěna zářila daleko skrze temnotu, tato stavba neměla chybu. Nejprve letěli kluzákem z vesmírného přístavu a pak přestoupili na člun. Ted' Hypern pomalu ubíral rychlost a pravil :

»Vždy jsem měl strach, že jsou všichni vědci suchaři, ale to jsem nevěděl jak si užívají života, « řekl tiše. » Ale zřejmě jsem se zmýlil.«

Ukazoval dopředu kde byly obrovská kola spojena ocelovými svorníky a kde na terasách seděli v řadě lidé u stolků se svíčkami a jedli, bavili se nebo jen tak pili.

Také tato jezerní restaurace byla plná života. Cascal se podíval na hodinky; bylo za dvacet minut devět.

»Poměrně brzo, « zjistil. Pomalu vystoupili ze člunu, přivázali ho a potom pomohl Cascal děvčeti z houpající se umělohmotné loďky ven na ploché schodiště. Šli pomalu nahoru kolem směřících se a povídajících si skupin místních obyvatel.

Caresca se pozorně porozhlédla a řekla:

»Je tady poměrně hodně mladých lidí, Joaku!«

Cascal se rozhlédl a odpověděl:

»My jsem ovšem výjimky, při našem věku.«

»Ovšem kromě Carescy!« zamumlal Hypern.

Okolo nich projel jeden robot s mnohými slunečníky a mikrofony vybavený.

Cascal zmáčkl knoflík a zeptal se:

»Stůl pro čtyři osoby byl tady zamluven Duchovním radou Hepongem Cylopherem. Kde najdeme ten stůl?«

Robot zabzučel melodickým hlasem:

» Prosím sledujete ukazatele směru, dámy a pánové.

Hypern se podíval k zemi. Objevila se malá šipka na mléčné podlaze a začala udávat směr. Cascal vzal děvčete za ruku a sledoval šipky. Šli přes poměrně velkou síň, podél řady plně obsazených výklenků, po schodech nahoru až k chráněnému stolu stojícím v zakulaceném zářezu, který ležel přímo nad vodní hladinou. Tam hořel svícen se čtyřmi štíhlými svíčkami a šipka zhasla.

Hypern řekl sarkasticky:

»Duchovní rada to má dost z ruky!«

Cascal počkal, až Caresca usedne a odpověděl:

»Stejně jako obchodníci s Howalgoniem.«

Měli ještě dost času a tak mohli ještě několik minut pozorovat to jedinečné obrazové divadlo, pak se přiblížil Cylopher. Navzájem se pozdravili a Cylopher se posadil naproti Joaku Cascalovi.

Velitel OVERLUCKU ukázal rukou na jezero.

»Je tady velmi hezky, tady na tomto místě, « řekl .

»Stálo to hodně práce a hodně nervů toto tady všechno tak postavit, jak to teď vidíte, « řekl Cylopher. Pak pokynul jednomu číšníkovi a objednal si.

Jezero bylo jako černé, tiché zrcadlo.

Nalevo od čtyř osoby třpytila se v tropické noci planety světla města Utopolis, přímo před nimi se jasně leskl vesmírný přístav. Také on se zrcadlil ve vodách. Startující loď zanechala mezi hvězdami jezerem zářící stopu jako meteor. Stromy na pobřeží se pomalu pohybovaly v teplém větříku. Několik velkých vodních ptáků vzlétlo a rozdělilo ten obraz jako klín. Duchovní rada stiskl knoflík a obrovský skleněný povrch se pohroužil na dno stolu. Svíčky začaly neklidně plápolat, když se začalo nosit na stůl.

Pak v klidu povečeřeli a když před nimi byly štíhlé sklenice se silnou vonící tekutinou jantarové barvy, Cascal řekl:

»Prospektoři toho slyší hodně, « to byl první tah ve hře, kterou teď musel hrát.
»Člověk slyší mnoho fám, které naznačují, že vám podprahové proudy této planety pomalu přerůstají přes hlavu. Co je na tom pravdy, příteli Hepongu?«

Hepong upřeně hleděl na svoji skleničku a škrábal její lem nehtem.

»Něco ano, příteli Joaku«, řekl pochmurně. »Něco co mi dělá starosti.«

Cascal se zeptal:

»Jsou to Lapalisté, Hepongu?«

»Ano, ale nikoliv ta původní skupina, neboť Kopernikus snese zdravou opozici, ale plány této nové skupiny mě vadí. A nejen mě, Joaku!«

Náhle vypadal Cylopher starší; hluboké vrásky se mu vykreslily ve tváři. Světlo na baru odhalilo jeho skelný pohled. Hepong Cylopher opřel svou hlavu těžce na obě ruce a pak se mlčky podíval na Cascala.

»Čím se zabývají Lapalisté?« zeptal se Cascal.

»De Lapal«, opravil Cylopher hořce. »Jestli fámy, které jsou slyšet ze všech stran, jsou pravdivé, pak má v úmyslu Gerinos de Lapal vyskoušet časový experiment. Mně je sice záhadou odkud má přístroje a zkušební zařízení, ale zdá se že to souhlasí.«

Joak si přitáhnul svoji skleničku blíže k sobě a pravil:

»Jsou tyto pokusy opravdu tak nebezpečné?«

Colypher na něho poděšeně civěl, pak mu chraptivě pošeptal:

»Člověče! Jeden zákrok v minulosti nebo v budoucnosti a bude změněna i přítomnost. Je to, jakoby někdo chtěl zničit strom, přejde do minulosti a tam sazenici z půdy vytrhne.«

»To já chápu, « odpověděl Cascal. »Z jakého důvodu chce Lapal změnit přítomnost?«

Hepong pokrčil rameny.

»Ze stejných důvodů, proč my realisté jiným mocenským skupinám předáváme jenom nedůležité vynálezy k využití. Gerinos de Lapal chce vrátit staré časy, chce kolečka času zastavit - abych tak řekl. Samozřejmě nám by bylo také milejší, jestliže by lidstvo stále ještě ovládalo všechny osídlené světy, ale to už je pryč.

Gerinos nechce tu pravdu znát.

Zabývá se vypočítáváním co by se stalo kdyby všechno negativní nebylo a naproti tomu bylo všechno kladné posíleno. To je ovšem vědecké idiotství, mohlo by to způsobit velkou katastrofu a já nedopustím, aby se to stalo.«

Cascal se neusmíval, když odpovídal:

»Pomaloučku začínám chápat Vaše starosti, Duchovní rado. Čím nebo jak chce uskutečnit vůdce Lapalistů tento zásah v minulosti?«

Hepong vyprázdnil svoji skleničku jedním hltem.

»To já nevím co on bez mého vědomí vytvořil. Ale musí to být něco ohromného, i když oni stejně jako my, Realisté, mají také nouzi o Howalgonium, které je potřebné k těmto pokusům. Doufám, že nechcete také Lapalistům prodat nějaké Howalgonium?«

Cascal položil svou ruku na Hepongovu paži.

»Jim určitě neprodám, Cylophere, na to je mi Vaše přátelství příliš cenné!«

»Děkuji.«

Joak Cascal rozuměl beznaději tohoto muže. Kdyby toho Hepong Cylopher víc věděl, určitě by to teď řekl. To že mlčel, neznamenal nic jiného, než že toho sám víc neví. Ale velitel OVERLUCKU teď nabyl jistotu v tom, že pověsti o dalším směřování Lapalistů jsou skutečnosti. Hráli postupně - hráli proto, že chtěli v minulosti něco změnit. Chtěli přetvořit svět?

»Má poslední otázka, dovolíte?«

»Ale ovšem,« řekl Hepong zemdleně. »Musíte něco udělat abyste jim v tom zabránili.«

»Zatím musíme počkat, řekl Cascal stručně, vědom si své odpovědnosti .

»Proč nezakročíte pomocí vojenské domobrany?«

»To nejde, Joaku!«

»Proč ne?«

»Protože my jim nemůžeme nic dokázat! Gerinos de Lapal by pak mohl nahlas říkat, že jsme ho podezřívají neprávem a že vedeme státu nepřátelské machinace . Mýlíte se, jest-li věříte že Gerinos buduje svoje zařízení na změny času na veřejném místě.«

»To je jasné «, řekl Cascal.

Chvilé mlčeli, pak Cascal zaplatil a Hepong vstal.

»Zajdeme ještě k Vám přátelé «, řekl. »Konec konců: Caresca je neobyčejně milé a dobře vypadající děvče.«

Cascal se sarkasticky zašklebil a odpověděl:

»Myslíte si, že pozvu ošklivé a hloupé děvče k večeři?«

Všichni se zasmáli se, když se opět usadili za stůl.

*

Když se vysprchoval a vydatně pojedl vyšel Cascal z lodi. Nasedl do malého kluzáku, který si včera večer pronajal a letěl podél nakreslených startovacích ploch na okraj přístavu, do blízkosti přístavních budov. Tam vstoupil do veřejného interkomu a když vhodil mince zvolil číslo, které znal nazpaměť. Z amplionu byla slyšet hudba, pak se rozzářila obrazovka. Lehce překvapen díval se Joak dovnitř výrobní haly, na zvláštně vypadající roboty, kteří manipulovaly s částmi oděvů. Uprostřed prostranství stál pod úzkým svítidlem panák na kterém Van Kleynen právě zkoušel jedny šaty. Pak, asi za deset vteřin, se objevila tvář majora Ergossona.

»Ano?«

»Hovořil jsem s Hepongem. Je hluboce znepokojený, ale moc toho neví. Co mám podniknout?«

»Pokuste se dostat do styku s Lapalisty , plukovníku.«

Cascal se zasmál nahlas a otočil se a přesvědčil se přes sklo budky, že nikdo

není poblíž.

»Budu před jejich hlavní budovou chodit sem a tam, s cedulí na krku:

>Hledám spojení s Lapalisty, nabízím přátelskou hádku.<

Myslím, že i vy přeceňujete mé možnosti.« řekl Ergosson tiše:

»Pomohu vám. Přijďte, prosím, za hodinu sem do kanceláře. Očekávám kromě Vás ještě někoho jiného.«

»Domluveno.«

»Znáte výraz >Deformátor nulového času<?« zeptal se major stručně.

Joak Cascal odpověděl záporně.

»Pak o tom přemýšlíte při cestě sem, prosím. Snad přijďte na podobné řešení jako já. Na stejné, plukovníku!«

Spojení se přerušilo.

Joak Cascal se poškrábal mrzutě na šíji, rozrazil dveře interkomové kabiny a zastavil se několik minut na slunci. Nevěděl jak by zabil svůj volný čas. Všechno mužstvo bylo ve městě nebo v blízkém okolí. Pomalu se loudal zpět k svému kluzáku. Měl ještě dostatek času; jízda s rychlodráhou netrvala víc než půl hodiny. Zapnul motor kluzáku a vyjel ven na startovací plochu. Mírnou rychlostí jel kolem přístavních budov a pokoušel se jednotlivé stavby, ulice a podjezdy zapamatovat. Učinil tak z okamžitého impulsu. Asi po čtyřiceti minutách byl opět blízko kontrolní věže. Odstavil kluzák, vytáhl klíč ze zámku a odcházel dolů do stanice rychlodráhy. O dvacet minut později stál opět před obchodem Van Kleynense. Ceremonie se odvíjela tak jak již jednou proběhla. Konečně se zasunul betonový panel před ním ke straně, a on vstoupil do kanceláře tajné služby.

»Začíná to být napínavé«, řekl Cascal směrem k Ergossonovi.

»Ano zdá se«, odpověděl Ergosson. Oba muži si potřásli rukama a Cascal si přitáhl židli, na kterou si potom sedl. »Tak jaké máte novinky?«

Ergosson mu odpověděl: »Přemýšlel jste o tom co jsem Vám říkal?«

Cascal pokrčil rameny a odpověděl:

»Připadá mi to jako nějaké heslo tajné služby. Co má být deformováno? Čas nebo co jiného a kdy? Snad v roce nula? Musím po pravdě říct, že nevím.«

Zasmál se a bezstarostně si natáhl nohy obuté ve vysokých drahých botách. Mladý muž se závistivě podíval na bezvadně ušitou obuv.

»Mám pověst tvrdého muže«, začal major s pochmurným obličejem, který se hodil k jeho skleslému výrazu obličeje.

»Já vím«, řekl Cascal, »Jenom žádný falešný stud majore.«

»To sotva, když jsem tady s Vámi. Ten přístroj co se jmenuje "Deformátor nulového času" staví Lapalisté na některém ze šesti světadílů této planety. Je zřejmé, že pokus brzdí nedostatek Howalgonia - jak jsem se dozvěděl. Vaším úkolem je navázat s Lapalisty kontakt a nabídnout jim Howalgonium. Dnes v poledne si najmete kluzák a poletíte 390 kilometrů na západ.«

Cascal překvapeně zamrkal a vytáhl z úst zapálenou cigaretu a vztekle zavrčel :

»390 kilometrů na západ a koho tam asi tak potkám, vždyť to je někde na

pustém pobřeží. Mám snad hrát úlohu moderního Sindibáda! «

»Jo, podobný. Přijede pro Vás rychlý člun, který je ve skutečnosti oceánografická stanice. Tam se setkáte s vůdci Lapalistů. Oni dobře vědí, že jste obchodník s Howalgoniem a tak s touto maskou s nimi jedněte. «

Cascal se zatvářil kysele :

»To není žádná maska, majore, jak se domníváte, ale já jsem Prospektor – to je ten rozdíl. «

»Pro mě za mě jste...Jorge!!!Pozor « poslední slova byla pronesena překvapivě ostře a nahlas. Cascal se bleskurychle otočil na židli, odjistil zářič umístěný pod sakem a povytáhl ho ven.

Temné dunění otáčejícího se betonového panelu přerušilo diskusi a vstoupil muž, kterého Cascal ještě neviděl. Vypadal jako námořník na obchodní lodi. Potřásl provinile rameny a uviděl všechny tři muže jak na něj míří svými zbraněmi.

»Heslo«, zeptal se Ergosson.

»Nulový..Nulový čas, « námořník si strčil jazyk za zuby a přiblížil se na tři metry.

»Vy jste kurýr ?« zeptal se mladý muž Ergossonem nazývaný „Jorge“

»S dovolením, ano. Mám zde dopisní zásilku pro Vás!«

A hodil majorovi malou kapsli, která exploduje jest-li příjemce není oprávněný ji otevřít. Ergosson ji držel asi minutu v dlani a tiskl svůj palec na jedno označené místo a pak se malá koule rozevřela.

Major vytáhnul ven dopis, rozevřel ho a mlčky si ho četl. Obočí o jeho oči se protahovalo víc a víc, až vytvořilo jedinou čáru.

»Tady, pro Vás. Detailní příkazy.«

Cascal četl:

» Ačkoliv hrozí nebezpečí, že ztratí přátelství Duchovního rady Cylophera , má plukovník Joak Cascal navázat spojení s Lapalisty. Má jim dodat jeden a půl sudu Howalgonia pro výrobu a dohotovení časového přístroje. Poté má vniknout mezi ně a zúčastnit se časového experimentu a potom na vlastní pěst zkusit dostat se půl století do minulosti. Má přesvědčit Lapalisty, že jenom do té doby dorazí a pokusí se zabránit narození mutanta Corella.«

Major se překvapeně zašklebil.

»Ještě chvíli, nechejte mě to dočíst.«

Četl mlčenlivě a s každým řádkem se prohlubovala jeho tíseň.To co na něj čekalo ještě nikdy jako člen tajné služby neprováděl.

»Má se vrátit do roku 2909, vyčkat na Krizi mutantů na Mimasu a má se pokusit najít družku Ishibashiho, Gevorenu Tautun, ještě před jejím útekem. Ona je s největší pravděpodobností matka Ribalda C. Podle propočtů je to malý zásah a nemělo by dojít k žádnému časovému paradoxu. Všechny síly Solární rozvědky na Kopernikusu mají Joaku Cascalovi poskytnout veškerou pomoc. Deighton. «

»Děkuji, « řekl Cascal a vrátil list majorovi . Ergosson dopis pečlivě uhladil, složil ho na čtyřikrát a hodil do skartovače odpadu.

»Všechno jasné?« ptal se výbojně.

»Nic není jasné. Předpokládal jsem, že zasáhnu do boje s Lapalisty s mojí lodí. Předpokládejme dál, že je mohu přesvědčit s mými podklady, abych jim udělal radost a Howalgonium přivezl. Věříte, že se mi moc nechce zúčastnit v tomto potřestěném experimentu?«

Ergosson se pousmál řekl tiše:

»Až budete s Lapalem hovořit, tak se ho zeptejte co ví o primární formě po odečtení faktoru nula, pak budete překvapen jeho reakcí. Jednání musíte vést velmi šikovně a to dnes v poledne nebo odpoledne. To by bylo všechno, potřebujete zbraň, něco z výstroje nebo nějaké maličkosti?«

»Jediné co potřebuji je útěcha, mohu opět vidět vaší milou tvář, majore?«

Cascal se příjemně zasmál.

»Prosím vezměte si malý, přenosný interkom. «

»A ještě něco, pane!« řekl a hodil předmět, který našel v zásuvce psacího stolu. Cascal uviděl plochý předmět, podobný cigaretovému pouzdru.

»Návod k obsluze má Deighton, « řekl .

»Já ho znám.«

Podnik nejprve opustil rychlý posel s novými kalhotami a pak šel po schodech dolů zamyšlený Cascal. Do dneška bylo to co dělal dětská hra. Mezitím co jel rychlodráhou k okraji města, a tam si najmul těžký kluzák, prošel si jednotlivé body ještě jednou :

Má se spojit s Lapalisty a především s jejich duchovním vůdcem.

Nabídnout jeden a půl sudu vzácného a drahého nerostu a vydat se do minulosti.

Osoba, kterou tam musel najít byla jasná : Gevorenú Tautun.

Místo: Saturnův měsíc Mimas.

Doba: Rok 2909.

Pomocí experimentu zabránit narození Corelli, čímž by se měl zlepšit současný stavu.

Jaké jsou důsledky?

Pro něho byly jasné - nepochybně se Hepong Cylopher dozví, že jedná s jeho soupeřem, radikální skupinou Lapalistů. To bude pro pro Cylophera jednoznačně znamenat zrazení jejich přátelství, přímo porušení důvěry. Jak bude reagovat

Duchovní rada? Mohl by zajistit Cascalových padesát přátel. Násilí bylo vyloučeno a Ergosson slíbil, že se o ně postará.

Tento bod mohl tedy přejít. Dýchal zhluboka a mumlal si, když vystoupil:

»Tak že to zkusíme. Dělán co mohu, ale jsem skeptický.«

Najal si kluzák, koupil několik maličkostí a letěl potom na západ. Když letěl asi půl hodiny, podíval se dozadu a viděl, že je nenápadně sledován. Kým?

»To budu brzo vědět !« řekl si.

Před ním se vynořilo pobřeží , za ním byla mořská hladina a když začal klesat mohl vidět brázdu za lodí, kterou hledal.

*

Cascal vyčerpáním zamrkal.

» Jsem tady tři hodiny, « řekl důrazně, » a co jsem dosáhl - nic.«

Jeden roztržený pulovr, zavrtěl hlavou.

» Mýlíte se, dosáhl jste toho hodně.«

Jeden vědec, vysoký muž se tázavě podíval na Cascala.

»Tady. Slyšíte sám.«

Vědec zapojil interkom, velmi malý přenosný přístroj. Když se přestal chvět obraz na obrazovce, viděl a slyšel hlasatele.

Hlášení bylo kusé, ale Cascalovi úplně stačilo

»... se vyjádřil. Říkal, že oproti svým ujištěním Prospektor Cascal navázal spojení s Lapalisty. To je jednoznačné porušení důvěry vůči Realistům. Mužstvo jeho lodí bylo zatčeno a loď zajištěna. Po Prospektorovi jménem Dyroff Hypern se ještě pátrá. Mimo to zkouší policie zabránit setkání mezi Gerinosem de Lapalem a Cascalem...«

Vědec vypnul interkom a vysvětloval:

»Vládní vysílač. Vezměte si váš kluzák, zapněte palubní rozhlas vlna devatenáct a leťte. Rychle, jsme přepadeni!«

Cascal vyskočil .

»Proč myslíte?« ptal se rozčileně. »Proč bych měl utíkat?«

Druhý muž zvedl ruce a řekl vážně:

» Člověče, chcete přece mluvit s Lapalem. Leťte a promluvíte si s ním, jste očekáván. My dáváme v sázku všechno. A i vy jste v nebezpečí. Vy a ten projekt. Kde máte ten nerost?«

»V náprsní tašce «, zajišťoval se Cascal, vyskočil a hnál se na palubu kluzáku, který ležel vzadu v naprosté temnotě. Od východu a od severu bylo slyšet hukot motorů těžkých strojů.

»Rychle!«

Cascal skočil do kluzáku, pustil motor na plný výkon. Do obrubové lišty udeřil náraz, pak kluzák poskočil, udeřil jedenkrát do vody, a hnál se klikatě proti blízkému strmému břehu. Cascal poznal, že vědec nebyl žádný zkušený bojovník. Držel se, když naladil na tajnou vlnu, těsně u břehu a hnál se rychle podél skalních stěn. Nezapnul světlo a tak se několikrát dostal do nebezpečí života. Vzadu viděl svítící reflektory a světelné koule. Dosud jej nikdo nesledoval a když uletěl přibližně dvě stě kilometrů podél pobřeží byl přesměrován na nový kurs.

Na následující hodiny nezapomene nikdy.

*

»Poslouchejte, šéfe!« řekl neuctivě. »Já jsem letěl jako blázen a riskovala hlavu a krk, abych s Vámi mluvil. Někdo mě donutil přistát na pobřeží, zabavil mi

kluzák, hodil mě do transmiteru a zavedl mě sem. Kde to vlastně k čertu jsem?«

Gerinos de Lapal vypadal jako laskavý dědeček. Byl malý, ohnutý a bělovlasý.

Toliko jeho ruce byly nápadné ; vypadali jako nástroj hráče na cembalo. Na prsteníku levé ruky měl náčelník radikálů prsten, ve kterém byly zabudované hodinky. Ukazovali datum: 17. Červen '32.

»Nedůležité, jste na jiném světadílu této planety a v bezpečí před Cylopherem. Dobrý starý Hepong ... on nemá mnoho lidí, kteří ještě nerezignovali. Řeknete... Cascale ... jak nás chcete přesvědčit, že zde na Kopernikusu nehrajete dvojitou hru?«

Byl sám v maličké místnosti, kde bylo jen několik židlí a obrovský psací stůl , ve stěně byly zabudovány různé technické přístroje.

»Tímto, Vy skeptiku!« křičel Cascal, na konci svých duševních sil a hodil svou peněženku na stůl. Jel s nehtem od palce podél lemu, tento se otevřel a několik tenkých, úzkých popsaných listů z nezničitelné umělé hmoty vypadlo ven . Cascal je rozvinul a položili jednotlivé listy před Lapala.

»Tady! Dopis od Rhodan pro mne. Vlastnoručně napsaný!«

Udivený Lapal četl dopis.

»Dopřavdy přesvědčivé, « smál se. »Vzteklý a rozčilený - čertovský chlapík, plukovníku Cascale. Dobrý Rhodan - zachránce životů!«

»Tady! Rozkaz od Rhodana! Povýšení!«

Bouchnul druhým dopisem na stolní desku.

»To znamená, že Rhodan ještě žije, není-liž pravda?«

Cascal upřeně hleděl do černých očí vedoucího skupiny. Otevřel svá ústa k překvapenímu šklebu, ale obraz Rhodana, vyvolával u Lapala opravdové nadšení.

»Jsem rozčilený!« zašeptal . »Já jsem ho věděl. Tito Terranci! Nechat zmizet sluneční soustavu a využívat Rhodanovu legendu ačkoli ten ještě žije. Báječné! Fantastické! A nevěrohodné.«

Cascal mlčel.

»A to tady, « řekl a odepnul plochý velitelský přístroj , »je mechanismus, jak získat jeden a půl sudu Howalgonia.«

Lapal poskočil a pevně se chytil stolu. Těžce oddychoval a zašeptal:

»Cože?«

»Já jsem deponoval zde na Kopernikusu jeden a půl sudu tohoto nerostu. Chcete ho mít Vy ? Terranci Vám ho darují - ovšem ne bez protislužby!«

Plnou jednu minutu dlouho mlčel Lapal překvapením. V jeho hlasu oscillovalo nadšení a opatrnost, když říkal:

»Za to toho můžete žádat spoustu. Co požadujete?«

Cascal řekl s ostrým mrazivým hlasem:

»Žádám, abych zaprvé uviděl deformátor nulového času, abych za druhé místo, čas a způsob použití určil já, aniž my budete bránit a že za třetí moje mužstvo a moji loď vysvobodíte a umožníte jim odletět.«

Lapal sice vypadal jako dobrý stařec, ale ve skutečnosti byl prohnáný, což se teď ukázalo.

»»Deformátor Vám nemohu ukázat. Každý obchod skládá se ze dvou částí, ze dvou partnerů. Dojedeme teď pro Howalgonium, potom ho uschováme a budeme dále jednat. Já vám nedůvěřuji. Mohl byste mi také prodat jeden a půl sudu bezcenného materiálu.«

Cascal řekl sarkasticky:

» Nebo jeden a půl sudu bezcenné platiny, nebo Molkek. Vy jste ale fantasta!«

*

Cascal se ještě nikdy ve svém životě nenervoval tak jako v následující hodině.

Spolu s Lapalem použili dálkové ovládání. Pevnina, na kterém se nyní nacházel byla od náhorní plošiny města Utopolis vzdálená čtyři tisíce kilometrů. Pomalu se potil, ale byl to studený pot.

»Jak budu pokračovat, nevím, takhle jsem si to nepředstavoval ani v nejdivočejším snu. Jenom vím, že jsem se pustil do odvážné a riskantní hry. Lapalisté jsou schopni zabránit vzniku říše Dabrifa, Carsualského spolku a i Centrální galaktické unie. Chtějí zkusit to, co ani Rhodan nevyzkoušel, aby ochránil lidské životy.«

Cascal vstal a pokrčil rameny. Náhle se cítil unavený a slabý. Měl hrůzu před dalšími dny a týdny, neboť nevěděl co se stane v příštím vteřině. Byl sám v prostředí, které neznal. Viděl že se na něj hrnou problémy, s kterými si nevěděl poradit... a náhle se začal bát o čočkovité pouzdro, které schoval v LakeTycho Brahe, že ho nenajde. Konečně, po třech hodinách od startu, dorazili na místo a materiál byl předán. Utajený opěrný bod se naplnil jásajícími lidmi. Lapalisté byli odkázáni na skrovný příděl od Realistů a náhle byli nesmírně bohatí a co důležité mohli nyní urychleně dokončit svůj Deformátor.

Cascal ležel vyčerpaný v křesle.

»To je zatím konec, « říkal si. »Gerinos de Lapal ví, že jeho vzor Rhodan ještě žije a chce mu pomoci což je samo o sobě chvályhodná věc. Lapalisté jsou teď bohatí a já jsem unavený. Mí lidé - až na Hyperna - zatčení a loď zablokována. Já stojím před problémem, jak na Saturnově měsíci Mimasu správně reagovat.«

KONEC

Přeložil PC translátor a LuděkS

Příště – 411 Ohnisko na Mimasu